

Lovtidende A

2013

Udgivet den 5. juli 2013

4. juli 2013.

Nr. 905.

Anordning om ikrafttræden for Færøerne af forskellige ændringslove til lov om luftfart

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

I medfør af § 3 i lov nr. 429 af 13. juni 1990 om ændring af lov om luftfart¹⁾, § 3, stk. 1, i lov nr. 1087 af 23. december 1992 om ændring af lov om luftfart²⁾, § 3, stk. 1, i lov nr. 328 af 14. maj 1997 om ændring af lov om luftfart (Bemyndigelse til gennemførelse af EF-direktiver m.v.)³⁾, § 3 i lov nr. 1114 af 29. december 1997 om ændring af lov om luftfart (Promillegrænse og ændring vedrørende Eurocontrolkonvention), som ændret ved i lov nr. 540 af 17. juni 2008 om ændring af love om ændring af lov om luftfart (Ikrafttræden for Færøerne)⁴⁾, § 3, stk. 2, i lov nr. 346 af 17. maj 2000 om ændring af lov om luftfart (Firmaflyvning, flyvepladser i Grønland m.v.), som ændret ved lov nr. 540 af 17. juni 2008 om ændring af love om ændring af lov om luftfart (Ikrafttræden for Færøerne)⁵⁾, § 3 i lov nr. 340 af 16. maj 2001 om ændring af lov om luftfart (Obligatorisk rapporteringssystem m.v.), som ændret ved lov nr. 540 af 17. juni 2008 om ændring af love om ændring af lov om luftfart (Ikrafttræden for Færøerne)⁶⁾, § 3, stk. 2, i lov nr. 1074 af 17. december 2002 om ændring af lov om luftfart (Montrealkonventionen m.v.)⁷⁾, § 4 i lov nr. 323 af 5. maj 2004 om ændring af lov om jernbanevirksomhed m.v. og lov om luftfart og om ophævelse af lov om jernbanesikkerhed m.v. (Jernbanereform), som ændret ved lov nr. 540 af 17. juni 2008 om ændring af love om ændring af lov om luftfart (Ikrafttræden for Færøerne)⁸⁾, § 3 i lov nr. 475 af 9. juni 2004 om ændring af lov om luftfart (Betaling for offentlige forretninger og tilsynsvirksomhed m.v.) som ændret ved lov nr. 540 af 17. juni 2008 om ændring af love om ændring af lov om luftfart (Ikrafttræden for Færøerne)⁹⁾, § 4 i lov nr. 278 af 20. april 2005 om ændring af lov om Københavns Lufthavne A/S og lov om luftfart (Flyvepladser med vital betydning for Danmarks nationale og internationale trafikforbindelser), som ændret ved lov nr. 540 af 17. juni 2008 om ændring af love om ændring af lov om luftfart (Ikrafttræden for Færøerne)¹⁰⁾, § 16, stk. 3, i lov nr. 581 af 24. juni 2005 om ændring af lov om kystbeskyttelse, forskellige love om digeanlæg, lov om havne, lov om luftfart og lov om færgefart (Konsekvensrettelser som følge af kommunalreformen)¹¹⁾, § 110 stk. 2 i lov nr. 538 af 8. juni 2006 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform)¹²⁾, § 10 i lov nr. 542 af 8. juni 2006 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme m.v.)¹³⁾, § 3 i lov nr. 242 af 21. marts 2007 om ændring af lov om luftfart (Lufthavnstakster, tilsyn, forsikring, tavshedspligt, lønindeholdelse for manglende betaling og internationale vedtagelser på engelsk m.v.), som ændret ved lov nr. 540 af 17. juni 2008 om ændring af love om ændring af lov om luftfart (Ikrafttræden for Færøerne)¹⁴⁾, § 3 i lov nr. 470 af 18. maj 2011 om ændring af lov om luftfart (Kommunal drift af flyvepladser, regulering af erstatningsansvarsgrænser, sletning i register af luftfartøjer og udstedelse af forbud og påbud m.v.)¹⁵⁾, bestemmes:

§ 1

I lov om luftfart, jf. lovbekendtgørelse nr. 408 af 11. september 1985, som sat i kraft for Færøerne ved anordning nr. 130 af 3. marts 1989, som ændret ved lov nr. 117 af 11. marts 1987, som sat i kraft for Færøerne ved anordning nr. 573 af 9. august 1990, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Statens Luftfartsvæsen«, »luftfartsvæsenet« og »Luftfartsvæsenet« til: »Trafikstyrelsen«, og »Statens Luftfartsvæsens« ændres til: »Trafikstyrelsens«.

2. § 1 affattes således:

»Luftfart inden for dansk område skal finde sted i overensstemmelse med bestemmelserne i denne lov og de med hjemmel i loven udfærdigede forskrifter.«

3. I § 2, stk. 2, ændres »under c)« til: »i stk. 1, litra c,«.

4. I § 5 indsættes efter »§§ 90«: », 90 a, 90 b«.

5. § 7 affattes således:

»§ 7. Et luftfartøj kan kun registreres i Danmark,

1) når det har dansk ejer og ejeren er bosat eller hjemmehørende i Danmark eller i en stat, hvor den pågældende

på grund af sin nationalitet ikke kan være registreret ejer af et luftfartøj,

- 2) når luftfartøjet er ejet af EU- eller EØS-statsborgere eller EU- eller EØS-selskaber m.v. (juridiske personer), i det omfang disse er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs regler, eller
- 3) når luftfartøjet er ejet af en person, der har fast bopæl i Danmark, og luftfartøjet benyttes med udgangssted i Danmark.

Stk. 2. Som dansk ejer anses

- 1) den danske stat og institutioner, som styres af staten,
- 2) danske kommuner,
- 3) danske statsborgere,
- 4) stiftelser med sæde i Danmark, hvis ledelse udelukkende består af danske statsborgere eller personer, der er omfattet af stk. 1, nr. 2 og 3,
- 5) foreninger og lignende sammenslutninger med sæde i Danmark, hvor mindst halvdelen af medlemmerne er danske statsborgere eller personer, der er omfattet af stk. 1, nr. 2 og 3,
- 6) aktieselskaber og andre selskaber med begrænset ansvar, når det overvejende antal deltagere er danske statsborgere eller personer, der er omfattet af stk. 1, nr. 2 og 3, og selskabet er undergivet disse deltageres fulde kontrol,
- 7) aktieselskaber, som udelukkende har dansk bestyrelse og direktion med sæde i Danmark, og
- 8) Færøernes Landsstyre og institutioner, som styres af dette, samt færøske kommuner.

Stk. 3. Transportministeren kan i særlige tilfælde tillade, at et luftfartøj, der overvejende benyttes med udgangssted i Danmark, registreres, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt.

Stk. 4. Ved »dansk« i stk. 2 nr. 7, forstås tillige »færøsk«.

6. I § 12, stk. 1, 2. pkt., ændres »vilkåret« til: »vilkårene«.

7. I § 13, stk. 1, litra b, ændres »den i § 7 anførte betingelse« til: »de i § 7 anførte betingelser«.

8. I § 13 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Et luftfartøj kan slettes af registeret, hvis et anmeldt ejerskifte ikke kan registreres, fordi begæring om registrering, dokumentation for erhvervelsen af luftfartøjet eller erklæring om, at betingelserne i § 7 er opfyldt, ikke er forelagt for registreringsmyndigheden, og den nye ejer ikke inden en frist, der fastsættes af registreringsmyndigheden, tilvejebringer det, der er nødvendigt for registreringen.«

9. I § 16 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Ministeren kan endvidere tillade, at andre luftfartøjer, som opfylder betingelserne i §§ 7 og 8, og som har en flyvetilladelse udstedt af Trafikstyrelsen, indføres i en særlig afdeling af luftfartøjsregistret.«

Stk. 2, bliver herefter stk. 3.

10. I § 20, stk. 3, ændres »§ 2 c« til: »§ 2, stk. 1, litra c«.

11. I § 21, stk. 2, ændres »§ 2 b« til: »§ 2, stk. 1, litra b«.

12. I § 21, stk. 3, ændres »§ 2 c« til: »§ 2, stk. 1, litra c«.

13. I § 23, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Ejeren eller brugeren af et luftfartøj skal efter anmodning meddele Trafikstyrelsen de oplysninger, som er nødvendige for udøvelsen af tilsynet.«

14. I § 26, stk. 1, litra c, ændres »luftdygtigheden« til: »luftdygtigheden og«, og som litra d indsættes:

»d) når luftfartøjet ikke er forsikret i overensstemmelse med de gældende regler.«

15. I § 26, stk. 3, indsættes efter 1. punktum:

»I det under d nævnte tilfælde vedvarer ugyldigheden, indtil luftfartøjet igen er behørigt forsikret.«

16. I § 26, stk. 3, ændres »under c« til: »i stk. 1, litra c«, og »under d« ændres til: »i stk. 1, litra d,«.

17. § 28 affattes således:

»§ 28. Ejeren eller brugeren af et luftfartøj, som benyttes til luftfart efter denne lov, er ansvarlig for, at fartøjet er luftdygtigt, og for, at der for dette foreligger gyldigt luftdygtighedsbevis.«

18. I § 32 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Luftfartøjets ejer eller bruger skal efter anmodning fra Trafikstyrelsen oplyse, hvilke personer der på et givet tidspunkt har været fører af et luftfartøj.«

19. § 35, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Når ansøgeren opfylder de betingelser, der er gældende for udstedelse af certifikatet, udstedes dette uden angivelse af udløbsdato eller for bestemt tid.«

20. I § 40 g, stk. 2, indsættes efter »om dissers opgaver«: », om uddannelse af udvalgets medlemmer«.

21. I § 40 g, stk. 4, udgår »og amtskommuner« og »og amtskommuner«.

22. § 42, stk. 2, ophæves.

23. § 50, stk. 1, affattes således:

»Ingen må gøre eller forsøge at gøre tjeneste på et luftfartøj i nogen af de i § 35 omhandlede stillinger, når den pågældende har nydt spiritus i et sådant omfang, at denne er ude af stand til at gøre tjeneste på fuldt betryggende måde, eller såfremt den pågældende har en alkoholkoncentration i blodet på 0,20 promille eller derover.«

24. § 52, stk. 2, 2. og 3. pkt., ophæves.

25. I § 55, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »af transportministeren«: », jf. dog stk. 2«.

26. I § 55 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Til at indrette og drive en flyveplads i Grønland eller på Færøerne, hvis benyttelse til flyvning står åben for offentligheden, kræves foruden godkendelse efter § 60 tilladelse af henholdsvis Grønlands Landsstyre eller Færøernes Landsstyre. Tilladelse kræves ligeledes til ændring af en sådan flyveplads.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

27. § 55, stk. 2, der bliver stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Transportministeren kan foreskrive, at en flyveplads omfattet af stk. 1 under hensyn til dens karakter, trafikens omfang og varighed eller andre særlige omstændigheder kan indrettes og drives uden tilladelse. Grønlands Landsstyre henholdsvis Færøernes Landsstyre kan foreskrive, at en flyveplads omfattet af stk. 2 under hensyn til dens karakter, trafikens omfang og varighed eller andre særlige omstændigheder kan indrettes og drives uden tilladelse.«

28. I § 57 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. I tilladelser til flyvepladser, som er af vital betydning for Danmarks nationale og internationale trafikforbindelser, kan der herudover stilles følgende særlige vilkår:

- 1) Flyvepladsen skal drives som et EU- eller EØS-selskab omfattet af Det Europæiske Fællesskabs regler.
- 2) Selskabets hovedformål skal være at eje, drive og udbygge flyvepladsen. Selskabet skal gennemføre den udbygning af flyvepladsen, som er nødvendig for at fremme og sikre afviklingen af lufttrafikken til og fra Danmark. Selskabet kan etablere, erhverve og drive virksomhed, som har en forretningsmæssig og geografisk sammenhæng med flyvepladsens drift.
- 3) Selskabet kan desuden etablere, erhverve og drive anden flyvepladsvirksomhed samt øvrig virksomhed, hvis det har en forretningsmæssig sammenhæng med flyvepladsvirksomhed og det sker i datterselskaber eller andre virksomheder med begrænset hæftelse og selskabet har det fornødne kapitalberedskab til opfyldelse af det under nr. 2 nævnte hovedformål.
- 4) Selskabet må ikke udstede garantier til de i nr. 3 nævnte virksomheder, der overstiger 20 pct. af selskabets egenkapital på det tidspunkt, hvor garantien stilles.
- 5) Selskabet kan udøve den i nr. 3 nævnte virksomhed gennem erhvervelse og besiddelse af ejerandele i virksomheder, der driver aktiviteter omfattet af nr. 3.
- 6) Selskabet skal sikre, at flyvepladsen til enhver tid opfylder Danmarks behov for nationale og internationale, herunder interkontinentale, trafikforbindelser ved at kunne tilbyde den nødvendige kapacitet med hensyn til afvikling af lufttrafik.
- 7) Transportministeren kan for at tilgodese væsentlige samfundsmæssige eller overordnede trafikale hensyn med en rimelig frist meddele selskabet et begrundet pålæg om at gennemføre foranstaltninger, der sikrer, at flyvepladsen kan opfylde den i nr. 6 nævnte nødvendige kapacitet. Selskabet kan med en rimelig frist pålægges at fremsende en redegørelse for, hvordan selskabet agter at gennemføre den af transportministeren pålagte foranstaltning. Ministeren skal i pålægget gøre op-

mærksom på, at pålægget kan indbringes for domstolene.

- 8) Transportministeren skal have forudgående underretning om følgende foranstaltninger:
 - a) Ethvert forslag til beslutning, disposition eller omlægning af driften, der indebærer en væsentlig risiko for, at flyvepladsen ikke vil kunne tilbyde den i nr. 6 beskrevne nødvendige kapacitet, og
 - b) ethvert forslag om ændring af selskabets vedtægter, der indebærer en væsentlig risiko for, at flyvepladsen ikke vil kunne tilbyde den i nr. 6 beskrevne nødvendige kapacitet.
- 9) Transportministeren kan modsætte sig foranstaltninger efter nr. 8, hvis ministeren finder, at de indebærer en væsentlig risiko for, at flyvepladsen ikke til enhver tid vil kunne tilbyde den i nr. 6 beskrevne nødvendige kapacitet, således at væsentlige samfundsmæssige eller overordnede trafikale hensyn ikke tilgodeses. Hvis transportministeren ønsker at modsætte sig foranstaltningen, skal ministeren afgive en begrundet indsigelse senest 1 måned efter, at underretningen er kommet frem. Transportministeren skal i indsigelsen gøre opmærksom på, at indsigelsen kan indbringes for domstolene. Hvis transportministeren gør indsigelse, kan foranstaltningen ikke gennemføres.
- 10) Selskabet skal hvert kvartal til transportministeren levere statistiske oplysninger for flyvepladsens lufttrafik. Desuden skal selskabet indsende dagsordener for generalforsamlinger med eventuelle bilag, referater fra generalforsamlinger, årsregnskaber for selskabet samt alle fondsbørsmeddelelser og andre tilsvarende offentlige meddelelser og dokumenter.
- 11) Andre særlige vilkår, der varetager væsentlige samfundsmæssige eller overordnede trafikale hensyn, for så vidt angår den i nr. 6 beskrevne nødvendige kapacitet.«

29. I § 58 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Transportministeren kan efter forhandling med Færøernes Landsstyre uden varsel tilbagekalde tilladelsen, hvis selskabet ikke opfylder et i medfør af § 57, stk. 2, nr. 6, meddelt vilkår om, at selskabet skal sikre Danmarks og Færøernes behov for nationale og internationale trafikforbindelser ved at kunne tilbyde den nødvendige kapacitet, eller hvis selskabet ikke efterkommer et pålæg meddelt efter § 57, stk. 2, nr. 7. Transportministeren kan efter forhandling med Færøernes Landsstyre ligeledes uden varsel tilbagekalde tilladelsen, hvis selskabet ikke underretter ministeren om en foranstaltning omfattet af § 57, stk. 2, nr. 8, eller hvis selskabet gennemfører en foranstaltning på trods af transportministerens indsigelse i medfør af § 57, stk. 2, nr. 9.

Stk. 3. Tilbagekaldelsen skal indeholde oplysning om adgangen efter § 146 b til at forlange domstolsprøvelse og om fristen herfor.«

30. Efter § 58 indsættes:

»§ 58 a. Transportministeren kan helt eller delvis overtage flyvepladser, der er af vital betydning for Danmarks nati-

onale og internationale trafikforbindelser, for at sikre, at flyvepladsen til enhver tid kan opfylde Danmarks behov for nationale og internationale trafikforbindelser ved at kunne tilbyde den i § 57, stk. 2, nr. 6, beskrevne nødvendige kapacitet. Erstatningen fastsættes efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.«

31. § 60, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Er der indtrådt noget forhold, som kan medføre, at anlægget ikke længere tilfredsstiller kravene, og er forholdet af en sådan art, at der kan være en flyvesikkerhedsmæssig risiko forbundet med at anvende anlægget, er indehaveren pligtig til, i den udstrækning det er nødvendigt, at sætte dette helt eller delvis ud af drift, medmindre Trafikstyrelsen tillader, at anlægget fortsat bruges.«

32. I § 62 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at indflyvningen til flyvepladser, hvis benyttelse ikke står åben for offentligheden, men som har væsentlig samfundsmæssig betydning, ligeledes skal sikres i overensstemmelse med de nedenfor fastsatte regler, der dog under særlige omstændigheder kan fraviges af ministeren.«

33. I § 70, stk. 1 indsættes som 2. pkt.:

»Transportministeren kan fastsætte regler om, at der kun til personer, der er godkendt af politiet, kan udstedes en generel adgangshjemmel til lufthavnens afspærrede område.«

34. § 70 a affattes således:

»§ 70 a. Transportministeren fastsætter efter forhandling med justitsministeren bestemmelser for flyvepladser og luftfartsselskabers udarbejdelse af sikkerhedsplaner og gennemførelse af foranstaltninger til forebyggelse af forbrydelser mod luftfartens sikkerhed, jf. stk. 7. Det kan i den forbindelse pålægges flyvepladser og luftfartsselskaber at foretage eftersyn som nævnt i § 70 b, stk. 1-3.

Stk. 2. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om forebyggelse af forbrydelser mod luftfartens sikkerhed for andre anlæg i luftfartens tjeneste end flyvepladser, jf. stk. 7. Ministeren kan herunder pålægge den, der driver anlægget, at lade det indhegne og at udføre adgangskontrol, overvågning og patruljerings.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte bestemmelser for modtagelse, kontrol, opbevaring, transport og lastning af gods og forsyninger, som af fragtagenter, kurerselskaber, cateringleverandører eller andre indleveres til luftfartsselskaber med henblik på hel eller delvis transport med luftfartøj, jf. stk. 7.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om sikkerhedsgodkendelse af fragtagenter, kurerselskaber, cateringleverandører eller andre, der foretager de i stk. 3 nævnte leverancer til luftfartsselskaber. En sikkerhedsgodkendelse kan tilbagekaldes i tilfælde af tilsidesættelse af bestemmelserne i dette kapitel eller forskrifter udarbejdet i medfør heraf, eller hvis de for sikkerhedsgodkendelsen fastsatte vilkår eller procedurer tilsidesættes.«

Stk. 5. Politiet kan, når det findes sikkerhedsmæssigt påkrævet, bestemme, at de i stk. 1 - 3 nævnte sikkerhedsforanstaltninger midlertidigt skal intensiveres og suppleres med yderligere foranstaltninger.

Stk. 6. Trafikstyrelsen godkender de i stk. 1 nævnte sikkerhedsplaner og fører tilsyn med gennemførelsen af de i stk. 1-3 og 5 nævnte sikkerhedsforanstaltninger.

Stk. 7. For flyvepladser og andre anlæg i luftfartens tjeneste på Færøerne træffes beslutning i henhold til stk. 1-3 efter forhandling med Færøernes Landsstyre.«

35. Efter § 70 a indsættes som ny paragraf:

»§ 70 b. Til forebyggelse af forbrydelser mod luftfartens sikkerhed kan der efter nærmere bestemmelser fastsat i henhold til § 70 a foretages eftersyn af personer, bagage, gods og forsyninger på flyvepladser. Eftersynet skal ske med størst mulig hensynsfuldhed og må ikke gå videre, end de kontrolmæssige formål nødvendiggør.

Stk. 2. Ved eftersyn af person, der ikke begrænses til den ydre beklædning, kan den pågældende kræve, at eftersynet overværes af et vidne. Eftersynet må ikke udføres eller overværes af personer af andet køn end den, der skal efterses, medmindre denne samtykker heri.

Stk. 3. Den, der nægter at underkaste sig eller medvirke til kontrol af sin person, skal forbydes adgang til luftfartøjet og til flyvepladsens afspærrede område. Bagage, gods eller forsyninger, der ikke er sikkerhedskontrolleret i overensstemmelse med bestemmelser fastsat i medfør af § 70 a, må ikke bringes om bord i luftfartøj eller bringes ind på flyvepladsens afspærrede område.

Stk. 4. Eftersyn i henhold til stk. 1-3 kan foretages af politiet og efter transportministerens bestemmelse tillige af andre myndigheder.

Stk. 5. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere bestemmelser, hvorefter eftersyn pålagt flyvepladser og luftfartsselskaber i medfør af bestemmelsen i § 70 a, stk. 1, 2. pkt., kun kan foretages af personer, der er godkendt hertil af politiet, og som har gennemgået en uddannelse, der er godkendt af Trafikstyrelsen.

Stk. 6. Trafikstyrelsen fastsætter bestemmelser om godkendelse af teknisk udstyr, der anvendes i forbindelse med eftersyn af personer, bagage, gods og forsyninger.«

§ 70 b bliver herefter § 70 c.

36. I § 70 b, der bliver § 70 c, ændres »§ 70 a« til: »§ 70 b«.

37. § 71 affattes således:

»§ 71. Transportministeren kan fastsætte regler om betaling for benyttelsen af en offentlig flyveplads, herunder betaling for ground handling, jf. dog 4. pkt. Transportministeren kan i den forbindelse bestemme, at betaling for ground handling alene skal reguleres i det omfang, hvor der ikke er mulighed for konkurrence, og hvor ground handling-ydelserne er nødvendige for benyttelsen af den offentlige flyveplads. Betaling for benyttelse af statsejede flyvepladser skal godkendes af Folketingets Finansudvalg. Grønlands Lands-

styre kan fastsætte regler om betaling for benyttelsen af en offentlig flyveplads i Grønland.

Stk. 2. Transportministeren kan endvidere fastsætte regler om betaling for benyttelsen af anlæg og drift af andre hjælpemidler i luftfartens tjeneste. Der kan kræves betaling i forbindelse med overflyvning af dansk territorium, det åbne hav og fremmed stats territorium, når der er truffet aftale herom med vedkommende fremmede stat. Betalingen påhviler brugeren af såvel danske som udenlandske luftfartøjer ved flyvning i det område, hvor hjælpemidler kan benyttes. Hvis brugerens identitet ikke oplyses, påhviler betalingen ejeren af luftfartøjet, medmindre ejeren godtgør, hvem der var bruger.

Stk. 3. Hvis betalingen efter stk. 1 og 2 ikke erlægges rettidigt, tillægges der renter i overensstemmelse med renteloven. Endvidere kan Transportministeren fastsætte regler om betaling for erindringsskrivelser vedrørende disse betalinger.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om opkrævning og inddrivelse af betalingen, herunder at danske myndigheder, i det omfang det følger af Multilateral Agreement Relating to Route Charges, yder bistand til inddrivelse af Eurocontrols udestående tilgodehavender.

Stk. 5. Hvis betalingen efter stk. 1 og 2 ikke erlægges rettidigt, kan beløbene med påløbne renter inddrives ved udpantning.

Stk. 6. Færøernes Landsstyre kan fastsætte regler om betaling for benyttelsen af offentlige flyvepladser på Færøerne.«

38. I § 75 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»*Stk. 3.* Uanset stk. 2 kan der uden tilladelse udføres luftfart mod betaling, såfremt

- 1) der alene ydes hel eller delvis godtgørelse for de med den pågældende flyvning forbundne omkostninger,
- 2) pilot og passagerer har nær tilknytning gennem familie- eller venskabsforhold og
- 3) flyvningen ikke har været annonceret eller tilbudt offentligt.

Stk. 4. Uanset stk. 2 kan flyveklubber, der er organiseret i landsdækkende unioner eller forbund og godkendes af transportministeren, uden tilladelse udføre luftfart mod betaling, såfremt

- 1) flyvningen indgår i sports- eller fritidsflyvningsaktiviteter i klubben,
- 2) der alene ydes hel eller delvis godtgørelse for de med den pågældende flyvning forbundne omkostninger og
- 3) der alene er tale om flyvninger, der ikke er befordring fra ét sted til et andet.

Stk. 5. En virksomheds befordring med luftfartøj af egne ansatte uden for de i stk. 1 og 2 nævnte tilfælde skal anmeldes til Trafikstyrelsen. Sådant flyvning må kun udføres, såfremt enten den person, der udfører denne form for flyvning, er heltidsansat i virksomheden eller virksomheden som registreret ejer eller som registreret bruger ved en langtidslejekontrakt har enerådet over det pågældende luftfartøj.

Stk. 6. Ejerskab af eller rådighed over et luftfartøj til benyttelse ved flyvning som omfattet af stk. 5 kan etableres af en kreds af indtil 5 virksomheder, som i lige sameje ejer, eller som med lige andele til hver i fællesskab langtidslejer det

pågældende luftfartøj. Flyvning kan endvidere udføres af en virksomhed, der er en del af en koncern, således at virksomheden kan udføre flyvning med ansatte i andre virksomheder inden for koncernen.

Stk. 7. Som virksomheder, jf. stk. 5, anses såvel enkeltmandsvirksomheder som interessentskaber og selskaber af enhver art hjemmehørende i den danske stat samt kommuner, statslige virksomheder og myndigheder.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 8 og 9 og som 2. pkt. i det der nu er stk. 9 indsættes »Ved »danske« i stk. 7 forstås tillige færøsk«.

39. § 76 affattes således:

»§ 76. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om afgrænsningen mellem erhvervmæssig og ikke-erhvervmæssig luftfart og om udførelsen heraf.«

40. I § 85 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Trafikstyrelsen har til enhver tid ret til at undersøge, om gods indleveret til transport med luftfartøj er omfattet af de regler, der er fastsat i medfør af stk. 1, 1. punktum, og stk. 2, og om vilkårene for transport af sådant gods er opfyldt. Den rådighedsberettigede skal så vidt muligt have lejlighed til at overvære undersøgelsen.«

Stk. 3 og stk. 4 bliver herefter stk. 4 og stk. 5 og i det som nu er stk. 5 ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

41. I § 89 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Trafikstyrelsen kan overlade sine beføjelser efter stk. 1 til indehavere af tilladelse til at drive en flyveplads.«

42. Efter § 89 indsættes:

»§ 89 a. Transportministeren kan pålægge flyvepladser, luftfartsselskaber og andre af luftfartens brugere at afgive statistiske oplysninger om regularitet, flyvetids- og landingsforhold og lignende luftfartsrelaterede oplysninger i den form, som ministeren bestemmer.

Stk. 2. Færøernes Landsstyre kan opkræve de statistiske oplysninger, som er omfattet af stk. 1, af færøske flyvepladser og luftfartsselskaber, der flyver til og fra Færøerne, samt af andre brugere af luftfarten på Færøerne.«

43. Efter § 89 a indsættes:

»§ 89 b. Transportministeren kan fastsætte regler om, at der til brug for Trafikstyrelsens forebyggende flyvesikkerhedsmæssige arbejde af personer, der er omfattet af § 35 eller § 74, virksomheder og ansatte i virksomheder samt ejere af luftfartøjer skal gives indberetning til Trafikstyrelsen om driftsforstyrrelser og andre irregulære forhold af betydning for flyvesikkerheden, der ikke har medført et flyvehavari eller en flyvehændelse, jf. § 135. Ministeren fastsætter, i hvilke tilfælde der skal gives indberetning, hvornår og i hvilken form indberetningen skal gives, og hvad den skal indeholde.

Stk. 2. Trafikstyrelsens personale, ansatte i andre dele af den offentlige forvaltning og eventuelle tilkaldte sagkyndige er under ansvar efter straffelovens §§ 152 og 152 a-e forpligtet til over for uvedkommende at hemmeligholde oplys-

ninger, som indberettes i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 1, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Oplysningerne kan videregives til udenlandske myndigheder og internationale organisationer, når det

- 1) følger af international aftale eller forpligtelse eller
- 2) er af væsentlig betydning for den udenlandske myndigheds eller internationale organisations forebyggende flyvesikkerhedsmæssige arbejde og den pågældende myndighed eller organisation er undergivet tavshedspligt i mindst samme omfang som Trafikstyrelsen.

Stk. 4. Trafikstyrelsen offentliggør rapporter om oplysninger, som indberettes i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 1, jf. dog stk. 3.«

44. Kapitel 9 (§§ 90-126 a) ophæves, og i stedet indsættes:

»Kapitel 9

Befordring med luftfartøj

Anvendelsesområde

§ 90. Bestemmelserne i dette kapitel gælder, jf. dog stk. 2 og 3, §§ 90 a og 90 b, for befordring af passagerer, rejsegods eller gods med luftfartøj mod betaling eller, såfremt befordringen udføres af et luftfartsselskab, også for sådan befordring uden betaling, og som

- 1) foretages indenrigs i Danmark,
- 2) er omfattet af Montrealkonventionen af 28. maj 1999 om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, jf. dog stk. 3, eller
- 3) foretages med luftfartøjer mellem Danmark og lande, der ikke har tiltrådt Warszawa-konventionen af 12. oktober 1929 om international luftbefordring med senere ændringer.

Stk. 2. Bestemmelserne i dette kapitel gælder ikke for befordring med luftfartøj, som udføres i henhold til reservation foretaget i overensstemmelse med artikel 57 i Montrealkonventionen af 28. maj 1999 om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring.

§ 90 a. For befordring med luftfartøjer mellem Danmark og lande, der ikke har tilsluttet sig Montrealkonventionen som nævnt i § 90, stk. 1, nr. 2, men som har tilsluttet sig Warszawakonventionen som nævnt i § 90, stk. 1, nr. 3, gælder bestemmelserne i bilaget til loven.

Stk. 2. For befordring med luftfartøjer mellem Danmark og lande, der har tilsluttet sig Warszawakonventionen og Montrealprotokol nr. 4 af 25. september 1975 om ændring af Warszawakonventionen, gælder dog, for så vidt angår befordring af gods, bestemmelserne herom i dette kapitel.

§ 90 b. For så vidt angår befordring med luftfartøj med et luftfartøj fra et luftfartøj fra et luftfartsselskab, der er hjemmehørende på Færøerne, gælder, at befordrerens skal overholde bestemmelserne i bilag 2 om supplerende betaling for særligt udstyr, forskudsudbetaling og information til passagererne om befordrerens ansvar for passagerer og rejsegods.

§ 91. Ved befordring af post er befordrerens ikke ansvarlig over for afsenderen eller modtageren, men udelukkende

over for postvæsenet og i overensstemmelse med de særlige regler, som gælder mellem befordrerens og postvæsenet.

Stk. 2. Bortset fra bestemmelsen i stk. 1 gælder dette kapitel ikke for befordring af post.

Stk. 3. Bestemmelserne om befordringsdokumenter i §§ 92-97 gælder ikke for befordring, som udføres under usædvanlige forhold og falder uden for normal udøvelse af luftfartsvirksomhed.

Befordringsdokumenter

§ 92. Ved befordring af passagerer skal der udstedes et befordringsdokument, jf. dog stk. 2, og befordringsdokumentet skal indeholde angivelse af

- 1) afgangssted og bestemmelsessted og
- 2) mindst et aftalt mellemlandingssted, hvis afgangsstedet og bestemmelsesstedet ligger i samme stat og et eller flere mellemlandingssteder i en anden stat er aftalt.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte oplysninger kan registreres på anden måde, såfremt befordrerens tilbyder og efter anmodning udleverer skriftligt materiale om de således registrerede oplysninger til passageren.

Stk. 3. Selv om bestemmelserne i stk. 1 og 2 ikke er overholdt, er befordringsaftalen dog gyldig, og bestemmelserne i dette kapitel gælder for befordringen.

§ 93. Befordrerens skal udstede rejsegodsbevis til passageren for hvert stykke indskrevet rejsegods.

§ 94. Ved befordring af gods skal der udfærdiges luftfragtbreve.

Stk. 2. Udfærdigelse af luftfragtbreve er ikke nødvendig, hvis oplysningerne om befordringen registreres på anden måde og befordrerens efter afsenderens anmodning udleverer en godskvittering til afsenderen, der indeholder tilstrækkelige oplysninger til identifikation af godset, og som giver afsenderen mulighed for at blive gjort bekendt med de registrerede oplysninger.

§ 95. Luftfragtbrevene skal udfærdiges af afsenderen i tre originaleksemplarer. Det første eksemplar skal påtegnes »Til befordrerens« og underskrives af afsenderen. Det andet eksemplar skal påtegnes »Til modtagerens« og underskrives af afsenderen og befordrerens. Det tredje eksemplar underskrives af befordrerens og tilbageleveres til afsenderen efter godsets modtagelse.

Stk. 2. Har befordrerens udfærdiget luftfragtbrevene efter afsenderens anmodning, anses befordrerens, hvis ikke andet bevises, for at handle på afsenderens vegne.

Stk. 3. Befordrerens og afsenderens underskrift kan være påtrykt eller påstemplet.

§ 96. Omfatter befordringen flere stykker gods, skal afsenderen efter befordrerens anmodning udfærdige særskilte luftfragtbreve.

Stk. 2. Benyttes et andet registreringssystem, jf. § 94, stk. 2, skal befordrerens efter anmodning fra afsenderen udlevere særskilte godskvitteringer.

Stk. 3. Hvis det er nødvendigt for at opfylde toldformaliteter eller politiets eller lignende offentlige myndigheders

krav, kan befordrerens forlange, at afsender udsteder et dokument, som angiver godsets art.

§ 97. Luftfragtbrevet og godskvitteringen skal indeholde angivelse af

- 1) afgangssted og bestemmelsessted,
- 2) mindst et aftalt mellemlandssted, hvis afgangsstedet og bestemmelsesstedet ligger i samme stat og et eller flere mellemlandssteder i en anden stat er aftalt, og
- 3) forsendelsens vægt.

§ 98. Selv om bestemmelserne i §§ 94-97 ikke er overholdt, er befordringsaftalen dog gyldig, og bestemmelserne i dette kapitel gælder for befordringen.

§ 99. Afsenderen er ansvarlig for rigtigheden af de oplysninger, som afsenderen eller nogen, som har handlet på afsenderens vegne, har givet i luftfragtbrevet eller for registrering eller indføjeelse i godskvitteringen. Er oplysningerne om godset urigtige eller ufuldstændige, er afsenderen ansvarlig for skade, som derved er påført befordrerens eller nogen, over for hvem befordrerens er ansvarlig. Afsenderen er også ansvarlig, selv om den, som har handlet på afsenderens vegne, tillige er agent for befordrerens.

Stk. 2. Er afsenderen ikke ansvarlig i henhold til stk. 1 for urigtige eller ufuldstændige oplysninger, som er registreret eller indføjet i godskvitteringen, er befordrerens ansvarlig for skade, som derved er påført afsenderen eller nogen, over for hvem afsenderen er ansvarlig. Det samme gælder, hvis nogen anden på befordrerens vegne har registreret oplysningerne eller indføjet dem i godskvitteringen.

§ 100. Hvis ikke andet bevises, gælder luftfragtbrevet eller godskvitteringen som bevis for befordringsaftalens indgåelse, for godsets modtagelse og for de vilkår for befordringen, som er angivet i luftfragtbrevet eller godskvitteringen.

Stk. 2. Luftfragtbrevets eller godskvitteringens angivelser af godsets vægt, dimensioner, emballering og stykantal anses som rigtige, hvis ikke andet bevises. Andre oplysninger i luftfragtbrevet om godsets mængde, rumindhold eller tilstand gælder derimod ikke som bevis mod befordrerens, medmindre denne i afsenderens nærværelse har undersøgt rigtigheden af disse oplysninger og har bekræftet dette ved påtegning på luftfragtbrevet eller godskvitteringen eller oplysningerne angår godsets synlige tilstand.

Ret til at råde over godset og udlevering af godset

§ 101. Afsenderen kan tage godset tilbage på afgangsterrassen eller bestemmelsesflyvepladsen eller standse det i tilfælde af landing undervejs, hvis afsenderen opfylder sine forpligtelser efter befordringsaftalen og betaler de ekstra omkostninger, der er forbundet hermed. Afsenderen kan dog kun udøve denne ret, hvis det ikke medfører skade for befordrerens eller andre afsendere.

Stk. 2. På samme betingelser kan afsenderen give ordre til, at godset undervejs eller på bestemmelsesstedet skal udleveres til en anden end den, der er angivet som modtager, eller kræve godset tilbagesendt til afgangsterrassen.

Stk. 3. Kan afsenderens ordre ikke udføres, skal befordrerens straks underrette afsenderen herom.

Stk. 4. Udfører befordrerens afsenderens ordre, uden at afsenderens eksemplar af luftfragtbrevet eller godskvitteringen forevises, er befordrerens ansvarlig for skade, som derved er påført rette indehaver af luftfragtbrevet eller godskvitteringen, dog med regres til afsenderen.

Stk. 5. Afsenderens ret til godset ophører, når modtageren får ret til at råde over godset efter bestemmelserne i § 102. Nægter modtageren at tage imod godset, eller kan modtageren ikke træffes, genindtræder afsenderen i sin ret til at råde over godset.

§ 102. Når godset er ankommet til bestemmelsesstedet, kan modtageren, medmindre afsenderen har udøvet sin ret i henhold til § 101, kræve godset udleveret af befordrerens til sig mod betaling af de skyldige beløb og mod opfyldelse af befordringsvilkårene.

Stk. 2. Så snart godset er kommet frem, skal befordrerens underrette modtageren derom, hvis ikke andet er aftalt.

§ 103. Er godset ikke ankommet senest 7 dage efter, at det skulle være kommet frem, kan modtageren gøre sine retigheder efter befordringsaftalen gældende mod befordrerens. Det samme gælder, hvis befordrerens meddeler, at godset er gået tabt.

§ 104. Enhver aftale, som afviger fra bestemmelserne i §§ 101-103, er ugyldig, medmindre den er anført i luftfragtbrevet eller godskvitteringen.

§ 105. Afsenderen skal give befordrerens de oplysninger og de dokumenter, som er nødvendige til opfyldelse af toldformaliteterne og politiets og andre offentlige myndigheders krav, forinden godset kan udleveres til modtageren. Afsenderen skal erstatte befordrerens den skade, som måtte følge af, at disse oplysninger eller dokumenter mangler, er urigtige eller utilstrækkelige, medmindre skaden skyldes fejl eller forsømmelse hos befordrerens eller nogen, som har handlet på befordrerens vegne.

Stk. 2. Befordrerens har ikke pligt til at undersøge, om de oplysninger og dokumenter, der er nævnt i stk. 1, er rigtige eller tilstrækkelige.

Befordrerens ansvar

§ 106. Bliver en passager dræbt eller lider denne skade på legeme eller helbred som følge af en ulykke, der er indtruffet om bord i et luftfartøj eller i forbindelse med indstigning eller udstigning, er befordrerens ansvarlig herfor. Befordrerens ansvar omfatter også tab af forsørger ved dødsfald.

§ 107. Befordrerens er ansvarlig for skade ved, at indskrevet rejsegods går tabt eller beskadiges som følge af en begivenhed, der er indtruffet

- 1) om bord i et luftfartøj eller
- 2) inden for den tid, hvor det indskrevne rejsegods er i befordrerens varetægt.

Stk. 2. Befordrerens er dog ikke ansvarlig, i det omfang skaden skyldes fejl eller mangler ved det indskrevne rejsegods eller dets beskaffenhed.

Stk. 3. Befordrerens er ansvarlig for passagerernes håndbagage, herunder deres personlige ejendele, der går tabt eller beskadiges som følge af en begivenhed, der er indtruffet om bord i et luftfartøj, såfremt skaden skyldes fejl fra befordrerens, dennes ansattes eller agenters side.

Stk. 4. Er det indskrevne rejsegods ikke ankommet senest 21 dage efter, at det skulle være kommet frem, kan passageren gøre sine rettigheder efter befodringsaftalen gældende mod befordrerens. Det samme gælder, hvis befordrerens meddeler, at det indskrevne rejsegods er gået tabt.

§ 108. Befordrerens er ansvarlig for skade ved, at gods går tabt eller beskadiges som følge af en begivenhed, der er indtruffet inden for det tidsrum, hvori godset er i befordrerens varetægt.

Stk. 2. Befordrerens er dog ikke ansvarlig, i det omfang skaden skyldes

- 1) godsets egen beskaffenhed eller fejl i dette,
- 2) mangelfuld emballering af godset udført af andre end befordrerens, dennes ansatte eller nogen, som har handlet på dennes vegne,
- 3) krigshandling eller væbnet konflikt eller
- 4) udøvelse af offentlig myndighed i forbindelse med godsets indførsel, udførsel eller transitering.

Stk. 3. Omfatter befodringsaftalen også befodrning til lands eller til vands uden for flyveplads ved indladning, udlevering eller omladning, formodes enhver godset tilføjede skade at være indtruffet inden for det i stk. 1 angivne tidsrum, medmindre andet bevises.

Stk. 4. Udskifter befordrerens uden afsenderens samtykke helt eller delvis den del af transporten, der efter befodringsaftalen skulle ske som luftbefodrning, med en anden transportform, anses også denne del af transporten for at være luftbefodrning, således at befordrerens ikke herved opnår en bedre retsstilling.

§ 109. Befordrerens er ansvarlig for skade som følge af forsinkelse ved befodrning af passagerer, rejsegods og gods, hvis befordrerens ikke beviser, at befordrerens, dennes ansatte eller nogen, som har handlet på dennes vegne, har taget alle forholdsregler, som med rimelighed kan forlanges for at undgå skaden, eller at dette ikke har været muligt for dem.

§ 110. Erstatningen, herunder erstatningen efter § 111, stk. 1, skal nedsættes eller bortfalde, hvis befordrerens kan bevise, at skadelidte eller nogen, fra hvem skadelidte afleder sine rettigheder, forsætligt eller uagtsomt har medvirket til skaden. Bliver en passager dræbt, og kræver en anden end passageren i den anledning erstatning, skal erstatningen ligeledes nedsættes eller bortfalde, hvis befordrerens kan bevise, at passageren har medvirket til skaden.

Stk. 2. Nedsættelse eller bortfald af erstatningen i henhold til stk. 1 skal ske alene under hensyn til graden af medvirken.

§ 111. Ved befodrning af passagerer kan befordrerens ansvar, hvis en passager bliver dræbt eller lider skade på lemme eller helbred, ikke afskæres eller begrænses, hvis erstatningen ikke overstiger 113.000 særlige trækingsrettigheder (SDR, jf. stk. 8) for hver passager, jf. dog § 110.

Stk. 2. Befordrerens er ikke ansvarlig for den skade efter stk. 1, der overstiger 113.000 SDR for hver passager, hvis befordrerens kan bevise, at

- 1) skaden ikke skyldes forsætlig eller uagtsom handling eller undladelse fra befordrerens eller dennes ansattes eller dennes agenters side eller
- 2) skaden alene skyldes forsætlig eller uagtsom handling eller undladelse fra tredjemands side.

Stk. 3. Ved befodrning af passagerer er befordrerens ansvar for skade som følge af forsinkelse begrænset til 4.694 SDR for hver passager.

Stk. 4. Ved befodrning af rejsegods er befordrerens ansvar for skade som følge af, at rejsegods går tabt, beskadiges eller forsinkes, begrænset til 1.131 SDR for hver passager. Har passageren ved aflevering af det indskrevne rejsegods til befordrerens afgivet en særlig erklæring med angivelse af den interesse, som er forbundet med rejsegodssets udlevering på bestemmelsesstedet, og betalt det fragttillæg, som måtte være fastsat, gælder det i erklæringen angivne beløb som grænse for befordrerens ansvar. Dette gælder dog ikke, hvis befordrerens beviser, at beløbet overstiger passagerens særlige interesse som nævnt i 2. pkt.

Stk. 5. Ved befodrning af gods er befordrerens ansvar for skade som følge af, at gods går tabt, beskadiges eller forsinkes, begrænset til 19 SDR pr. kg. Har afsenderen ved godssets aflevering til befordrerens afgivet en særlig erklæring med angivelse af den interesse, som er forbundet med godssets udlevering på bestemmelsesstedet, og betalt det fragttillæg, som måtte være fastsat, gælder det i erklæringen angivne beløb som grænse for befordrerens ansvar. Dette gælder dog ikke, hvis befordrerens beviser, at beløbet overstiger afsenderens særlige interesse som nævnt i 2. pkt. Hvis en del af godset går tabt, beskadiges eller forsinkes, opgøres kun den samlede vægt af de berørte stykker gods, når grænsen for befordrerens ansvar skal fastsættes. Hvis skaden forringer værdien af andre stykker gods, som omfattes af samme luftfragtbrief, godskvittering eller de på anden måde registrerede oplysninger, jf. § 94, stk. 2, skal også vægten af disse stykker gods medregnes.

Stk. 6. De i stk. 3 og 4 fastsatte ansvarsgrænser finder ikke anvendelse, såfremt det bevises, at befordrerens selv eller dennes ansatte eller agenter under udførelsen af deres tjeneste eller hverv har forårsaget skaden forsætligt eller ved en hensynsløs handling vidende om, at en skade kunne opstå.

Stk. 7. De ansvarsgrænser, som er fastsat i stk. 1-5, er ikke til hinder for, at retten kan tilkende sagsøgeren sagsomkostninger og tillægge renter. Dette gælder dog ikke, hvis befordrerens inden 6 måneder fra den begivenhed, som var årsag til skaden, eller inden retssag blev anlagt, skriftligt har tilbudt sagsøgeren mindst lige så meget i erstatning som den tilkendte erstatning.

Stk. 8. Omregning af SDR til national valuta foretages efter den kurs, som Den Internationale Valutafond anvender i sin virksomhed og ved sine transaktioner den dag, da der afsiges dom.

§ 111 a. Hvis en flyulykke medfører, at en passager bliver dræbt eller lider skade på lemme eller helbred, skal befor-

dreren, hvis det kræves efter bemanders nationale lovgivning, jf. dog § 90 b, omgående og senest 15 dage efter, at den erstatningsberettigede person er identificeret, udbetale sådanne forskudsbeløb, som måtte være nødvendige til dækning af øjeblikkelige økonomiske behov, og som står i forhold til omfanget af den lidte skade.

Stk. 2. En forskudsudbetaling ved dødsfald efter stk. 1 kan ikke være mindre end 16.000 SDR.

Stk. 3. Forskudsudbetalingen indebærer ikke en anerkendelse af erstatningsansvaret, og beløbet kan fraregnes et eventuelt senere opgjort erstatningsbeløb. Forskudsudbetalingen kan kun kræves tilbagebetalt, hvis det senere bevises, at den person, som modtog forskudsudbetalingen, med forset eller ved uagtsomhed forårsagede eller bidrog til skaden, eller at personen ikke var den erstatningsberettigede person.

§ 112. Forbehold, som tilsigter at fritage bemanders for ansvar eller at fastsætte en lavere ansvarsgrænse end bestemt i § 111, er ugyldige.

§ 113. Bemanders kan indgå en aftale om, at der for bemanders skal gælde højere ansvarsgrænser end dem, der er fastlagt i § 111, eller om, at der ikke skal gælde nogen ansvarsgrænser overhovedet.

§ 114. Sagsøges bemanders ansatte eller nogen, som har handlet på bemanders vegne, for skade, de har forårsaget under udførelsen af deres tjeneste eller hverv, må summen af de erstatningsbeløb, som pålægges dem og bemanders, ikke overstige de ansvarsgrænser, der er fastsat for bemanders.

§ 115. Modtages det indskrevne rejsegods eller gods uden forbehold fra modtagerens side, formodes godset at være udleveret i god stand og i overensstemmelse med bemandersdokumentet eller de på anden måde registrerede oplysninger, hvis ikke andet bevises.

Stk. 2. Er det indskrevne rejsegods eller gods beskadiget eller delvis gået tabt, skal meddelelse gives til bemanders umiddelbart efter, at skaden er opdaget, og senest inden 7 dage for det indskrevne rejsegods og 14 dage for gods, regnet fra modtagelsen. Ved forsinkelse skal meddelelse afgives inden 21 dage fra den dag, da det indskrevne rejsegods eller godset blev stillet til rådighed for modtageren.

Stk. 3. Meddelelse skal ske ved påtegning på bemandersdokumentet eller andet skriftligt materiale, som afsendes inden fristens udløb. Påtegningen kan være fremstillet på elektronisk måde.

§ 116. Gives meddelelse om skaden ikke inden for de frister, der er fastsat i § 115, er ethvert krav mod bemanders bortfaldet, medmindre denne har handlet svingagtigt.

§ 117. Erstatningssagen skal anlægges ved retten på det sted, hvor bemanders bor eller har sit hovedkontor eller har den forretningsafdeling, hvorigennem bemandersaftalen er blevet afsluttet, eller på bestemmelsesstedet.

Stk. 2. Ved skade som følge af død eller personskade på passagerer kan sagen tillige anlægges ved retten i det land, hvor passageren på ulykkestidspunktet havde bopæl eller permanent ophold, og hvorfra

- 1) bemanders udfører lufttransport af passagerer enten med egne luftfartøjer eller med et andet luftfartsselskabs luftfartøjer på grundlag af en forretningsaftale, og
- 2) hvor bemanders driver sin virksomhed i forbindelse med lufttransport af passagerer fra lokaler, der er lejet eller ejes af bemanders selv eller et andet luftfartsselskab, som bemanders har indgået en forretningsaftale med.

Stk. 3. Anvendelse af reglerne i stk. 1 og 2 forudsætter, at den stat, hvori der anlægges sag, har tiltrådt Montrealkonventionen.

§ 118. Adgangen til erstatning efter bestemmelserne i dette kapitel bortfalder, hvis sag ikke er anlagt inden 2 år regnet fra luftfartøjets ankomst til bestemmelsesstedet eller fra den dag, da luftfartøjet skulle være ankommet, eller da bemanders blev afbrudt.

§ 119. Skal en bemanders, som efter bemandersaftalen er at anse som en bemanders, udføres af flere efter hinanden følgende bemanders, er enhver af dem, når passagererne, rejsegodset eller godset modtages, ansvarlig for den del af bemanders, som det påhviler denne bemanders at udføre.

Stk. 2. Ved bemanders af rejsegods eller gods kan afsenderen dog tillige holde sig til den første bemanders og den, som er berettiget til dets udlevering, til den sidste, selv om skaden eller forsinkelsen er indtruffet, mens godset var i en anden bemanders varetægt. Er herefter to bemanders ansvarlige, hæfter de solidarisk.

Bemanders, der udføres af en anden bemanders end den, der har indgået bemandersaftalen

§ 119 a. Bestemmelserne i §§ 119 b-119 f gælder, hvor bemanders helt eller delvis udføres af en anden bemanders end den, der har indgået bemandersaftalen, medmindre det bevises, at dette er sket uden sidstnævntes samtykke.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 119 c, 119 e og 119 f gælder kun den del af bemanders, der udføres af en anden bemanders end den, der har indgået bemandersaftalen.

§ 119 b. Ved anvendelse af reglerne i dette kapitel anses såvel den, der har indgået bemandersaftalen, som den, der helt eller delvis udfører bemanders, som bemanders. Den, der har indgået bemandersaftalen, anses som bemanders for hele bemanders. Den, der har udført bemanders, anses som bemanders, for så vidt angår den pågældende del af bemanders.

§ 119 c. Ved bedømmelsen af en bemanders ansvar skal handlinger og undladelser af den anden bemanders, den anden bemanders ansatte eller nogen, som har handlet på den anden bemanders vegne, under udførelsen af deres tjeneste eller hverv anses at have samme virkning som førstnævnte bemanders egne handlinger og undladelser. Den, der udfører bemanders, kan dog ikke herved pådrages ansvar ud over de i § 111 fastsatte grænser.

Stk. 2. Har den bemanders, der har indgået bemandersaftalen, påtaget sig forpligtelser, som går videre end denne bemanders forpligtelser efter dette kapitel, eller har afsendere

efter § 111, stk. 4, 2. pkt., særligt angivet interessen i gods-ets udlevering, er dette uden virkning i forhold til den, der udfører befordringen, medmindre denne har givet sin godkendelse.

§ 119 d. Meddelelser, som efter bestemmelserne i dette kapitel gives til den ene befordrer, har virkning også i forhold til den anden befordrer. Ordre fra afsenderen efter § 101 har dog kun virkning, hvis de gives til den befordrer, der har indgået befodringsaftalen.

§ 119 e. Summen af de erstatningsbeløb, som pålægges to eller flere befordrere, deres ansatte eller nogen, som har handlet på befordrernes vegne, må ikke overstige det højeste erstatningsbeløb, der kan pålægges en af befordrerne. Hver enkelt er kun ansvarlig indtil den ansvarsgrænse, der gælder for denne befordrer.

§ 119 f. Erstatningssøgsmål kan, uanset om de rettes mod en eller flere befordrere, anlægges enten ved en ret, som efter § 117 er kompetent med hensyn til søgsmål mod den, der har indgået befodringsaftalen, eller ved retten på det sted, hvor den, der udfører befodringen, bor eller har sit hovedkontor.

Stk. 2. Sagsøges en af befordrerne, og vil denne befordrer, hvis denne taber sagen, rejse krav mod den anden befordrer, kan førstnævnte befordrer tilstævne sidstnævnte befordrer uden hensyn til de almindelige regler om værneting for at gøre kravet gældende over for denne under sagen. Bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 23 finder tilsvarende anvendelse.

Sammensat befodrning

§ 120. Udføres befodrningen delvis med luftfartøj og delvis med andet befodringsmiddel, gælder bestemmelserne i dette kapitel kun befodrningen med luftfartøj, jf. dog § 108, stk. 4.

Stk. 2. Vilklårene for de andre befodringsmåder kan optages i dokumentet vedrørende befodrningen med luftfartøj, såfremt bestemmelserne i dette kapitel gælder for den del af befodrningen, der udføres med luftfartøj.

Andre bestemmelser

§ 121. Bestemmelser i befodringsaftalen og særftaler, som er indgået, før skaden opstod, med det formål at bryde reglerne i Montrealkonventionen af 28. maj 1999 om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefodrning enten ved at fastsætte, hvilken lov der skal være gældende, eller ved at ændre bestemmelserne om værneting, er ugyldige.

Stk. 2. Hvis befodrningen er omfattet af dette kapitel, kan erstatningssag kun anlægges ved dansk domstol eller en domstol i en stat, som har tiltrådt Montrealkonventionen af 28. maj 1999 om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefodrning.

Stk. 3. Intet i dette kapitel er til hinder for, at den, der er ansvarlig for skade efter bestemmelserne heri, kan fremsætte regreskrav mod nogen anden.

Stk. 4. Voldgiftsaftaler forud for skadens indtræden er kun gyldige med hensyn til befodrning af gods, hvis voldgiftsaftalen er skriftlig, og hvis voldgiften efter den erstatningskrævendes valg foretages på et af de steder, som er lovligt værneting efter dette kapitel, og kun hvis voldgiftsretten skal følge bestemmelserne i dette kapitel.

§ 122. Befodreren skal kunne dokumentere at være forsikret for et beløb, som er tilstrækkeligt til at dække befodrerenes erstatningsansvar i henhold til dette kapitel.

§ 123. Intet i dette kapitel forhindrer befodreren i at nægte at indgå en befodringsaftale, i at give afkald på rettigheder fastlagt i dette kapitel eller i at fastsætte sådanne betingelser, som ikke strider mod bestemmelserne i dette kapitel.«

45. § 127, *stk. 1*, affattes således:

»Sker der som følge af et luftfartøjs benyttelse til luftfart skade på person eller ting uden for fartøjet, er ejeren forpligtet til at erstatte skaden. Har ejeren overladt benyttelsen af luftfartøjet til en selvstændig bruger, som har påtaget sig det fulde ansvar for luftfartøjets operation og vedligeholdelse, påhviler denne forpligtelse i stedet brugeren.«

46. I § 128, *stk. 1*, indsættes efter »flyveplads«: », eller i det omfang ejeren af luftfartøjet kan dokumentere, at det ikke er muligt at tegne forsikring.«

47. § 130, *stk. 1, 2. pkt.*, ophæves.

48. I § 130, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§ 2 a)« til: »§ 2, stk. 1, litra a«, og »§ 2 c)« ændres til: »§ 2, stk. 1, litra c«.

49. I § 130, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »§ 2 c)« til: »§ 2, stk. 1, litra c,«.

50. I § 130, *stk. 3*, ændres »§ 2 b)« til: »§ 2, stk. 1, litra b,«, og »§ 2 c)« ændres til: »§ 2, stk. 1, litra c«.

51. Efter § 130 indsættes:

»§ 130 a. Ministeren kan fastsætte regler om, at ejeren af et luftfartøj skal tegne og holde en forsikring i kraft mod skade på passagerer og herunder fastsætte regler om forsikringssummens størrelse.«

52. Efter § 134 indsættes:

»§ 134 a. Havarikommissionen undersøger endvidere ulykker og hændelser på jernbaneområdet, jf. lov om jernbane. Havarikommissionen benævnes herefter Havarikommissionen for Civil Luftfart og Jernbane (Havarikommissionen).«

53. § 137, *stk. 2, 2. pkt.*, affattes således:

»Meddelelsespligten påhviler desuden den person, der gør tjeneste som flyveleder, eller den, der efter transportministerens bestemmelse i medfør af § 74 gør tjeneste i anden stilling af betydning for luftfartssikkerheden, såfremt den på-

gældende har ydet lufttrafiktjeneste, der har eller har kunnet have betydning for havariet eller hændelsen.«

54. I § 137 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Er luftfartøjschefen ikke i stand til at opfylde pligten efter stk. 2, 1. pkt., påhviler denne ejeren eller brugeren af luftfartøjet.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

55. I § 140, stk. 1, indsættes efter »Havarikommissionen har«: »uden retskendelse«.

56. § 142, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Den endelige rapport sendes til Trafikstyrelsen, jf. stk. 4. Rapporten offentliggøres samtidig hermed, medmindre afgørende hensyn taler imod en offentliggørelse.«

57. § 142, stk. 4, ophæves og stk. 5 bliver herefter stk. 4 og 2. pkt. udgår.

58. I § 143, stk. 3, 2. pkt., udgår »ministeren for offentlige arbejder og«.

59. I § 144 a ændres »borgerlig straffelovs § 152 og § 264 b« til: »straffelovens §§ 152 og 152 a-e«.

60. I § 144 a indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Trafikstyrelsens personale og eventuelle tilkaldte sagkyndige, der i henhold til § 141 modtager oplysninger fra kommissionen, er under ansvar efter straffelovens §§ 152 og 152 a-e forpligtet til over for uvedkommende at hemmeligholde, hvad de herved bliver vidende om.«

61. Efter § 146 indsættes:

»§ 146 a. En ansøgning om tilladelse efter § 31, § 55 eller § 75 kan afslås, hvis ansøgeren har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover.

Stk. 2. En tilladelse som omhandlet i stk. 1 kan tilbagekaldes, hvis indehaveren har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 100.000 kr. og derover. Tilbagekaldelsen kan ske på tid fra 1 til 5 år eller indtil videre. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen efter § 146 b til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

§ 146 b. En afgørelse efter § 58 og § 146 a, stk. 2, kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom fremsættes over for den myndighed, der har tilbagekaldt tilladelsen eller stadfæstet tilbagekaldelsen, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt til den pågældende. Myndigheden anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former. Anmodning om sagsanlæg har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve virksomheden, hvortil tilladelse kræves. Ankes en dom, hvorved en tilbagekaldelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at virksomheden, hvor-

til tilladelse kræves, ikke må udøves under ankesagens behandling.

§ 146 c. En tilbagekaldelse efter § 58 og § 146 a, stk. 2, kan til enhver tid efter ansøgning ophæves af den myndighed, der har truffet afgørelsen. Hvis en ansøgning herom afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt tilbagekaldelsen er sket indtil videre og der er forløbet mindst 5 år efter tilbagekaldelsen og mindst 2 år, efter at ophævelsen senest er nægtet ved dom. § 146 b, 2. og 3. punktum, finder tilsvarende anvendelse.«

62. § 148 affattes således:

»§ 148. For luftdygtighedsbevis til luftfartøjer til og med 300 kg, som ikke udelukkende anvendes privat, betales

- 1) 1.280 kr. i udstedelsesafgift og
- 2) 205 kr. i årsafgift.

Stk. 2. For luftdygtighedsbeviser til luftfartøjer på over 300 kg til og med 2.730 kg, som ikke udelukkende anvendes privat, betales

- 1) 1.280 kr. plus 575 kr. pr. påbegyndt 100 kg over 300 kg i udstedelsesafgift og
- 2) 205 kr. plus 370 kr. pr. påbegyndt 100 kg over 300 kg i årsafgift.

Stk. 3. For luftdygtighedsbeviser til luftfartøjer på over 2.730 kg til og med 5.700 kg, som ikke udelukkende anvendes privat, betales

- 1) 15.475 kr. plus 575 kr. pr. påbegyndt 100 kg over 2.800 kg i udstedelsesafgift og
- 2) 9.335 kr. plus 370 kr. pr. påbegyndt 100 kg over 2.800 kg i årsafgift.

Stk. 4. For luftdygtighedsbeviser til luftfartøjer på over 5.700 kg, som ikke udelukkende anvendes privat, betales

- 1) 32.515 kr. plus 2.215 kr. pr. påbegyndt 1.000 kg over 6.000 kg i udstedelsesafgift og
- 2) 19.925 kr. plus 1.060 kr. pr. påbegyndt 1.000 kg over 6.000 kg i årsafgift.

Stk. 5. For tilsyn med teletekniske anlæg inkl. betaling for kontrol af måleresultater betales i årsafgift

- 1) 45.815 kr. for ILS kategori I, II og III inkl. markers,
- 2) 26.185 kr. for localizer eller VOR,
- 3) 13.095 kr. for DME,
- 4) 9.825 kr. for radar,
- 5) 6.550 kr. for VDF,
- 6) 1.745 kr. for kommunikationsanlæg og
- 7) 6.550 kr. for NDB eller locator.

Stk. 6. For tilsyn med flyvekontrolltjeneste (en route), herunder teknisk tilsyn med en route-systemet, betales i årsafgift 7.135.650 kr.

Stk. 7. De i stk. 1-6 anførte beløb reguleres en gang årligt med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De herefter fremkomne beløb afrundes til nærmeste med 5 delelige beløb. Transportministeren bekendtgør reguleringerne hvert år.

Stk. 8. Transportministeren kan herudover fastsætte regler om betaling til hel eller delvis dækning af omkostningerne ved de øvrige offentlige forretninger og tilsynsvirksomhed i

henhold til denne lov eller fællesskabsretlige regler på luftfartsområdet.

Stk. 9. Hvis betalingerne i stk. 1-6 og 8 ikke erlægges rettidigt, tillægges renter i overensstemmelse med rentelovens regler for rente af pengekrav på formuerettens område. Transportministeren kan fastsætte regler om opkrævning m.v. af betalingerne, herunder regler om betaling for erindringskrivelser.

Stk. 10. Det skyldige beløb med påløbne renter kan indrives med udpantning.«

63. Efter § 148 indsættes:

»Kapitel 12 a

Passageroplysninger

§ 148 a. Luftfartsselskaber skal foretage registrering og opbevaring i 1 år af oplysninger om passagerer og besætningsmedlemmer på luftfartøjer, der ankommer til eller afgår fra Danmark.

Stk. 2. Luftfartsselskaber skal på begæring af Politiets Efterretningstjeneste udlevere de i stk. 1 nævnte oplysninger til brug for forebyggelse og efterforskning af overtrædelser af terrorisme jfr. § 7 i lov nr. 467 af 17. juni 2008 for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler.

Stk. 3. Transportministeren fastsætter efter forhandling med justitsministeren nærmere regler om registrering og opbevaring i medfør af stk. 1 og om luftfartsselskabernes praktiske bistand til Politiets Efterretningstjeneste i medfør af stk. 2.

Stk. 4. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler om Politiets Efterretningstjenestes adgang til luftfartsselskabernes bookingsystemer til brug for forebyggelse og efterforskning af overtrædelser af terrorisme jfr. § 7 i lov nr. 467 af 17. juni 2008 for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler.«

64. I § 149, stk. 1, 1. pkt., udgår »hæfte eller«.

65. I § 149, stk. 3, udgår », hæfte«, »§ 28« ændres til: »§ 22, stk. 1, § 23, stk. 1, 2. pkt., § 25, stk. 1 og 2«, og efter »§ 139, stk. 1« indsættes: », jf. dog § 149 a«.

66. I § 149, stk. 3, ændres »§ 32, stk. 3« til: »§ 32, stk. 3 og 4«.

67. § 149, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»Overtrædelse af § 2, stk. 1, § 12, stk. 1, 1.-3. pkt., § 13, stk. 2, § 20, § 40 b, § 55, stk. 1, § 59, stk. 1 og 3, § 66, § 75, stk. 1 og 2 og stk. 5, 1. pkt., § 137, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, og § 150 e, stk. 3, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.«

68. I § 149, stk. 4, indsættes efter 1. pkt.:

»Forsøg på overtrædelse af § 75, stk. 1, 2 og stk. 5, 1. pkt., straffes med bøde eller hæfte.«

69. I § 149, stk. 4, 2. pkt., stk. 6, 1. pkt., og stk. 7, 1. pkt., ændres »hæfte« til: »fængsel indtil 4 måneder«.

70. I § 149, stk. 4, 3. pkt., der bliver 4. pkt., ændres »2. pkt.« til: »3. pkt.«.

71. I § 149, stk. 5, ændres »og § 72« til: »§ 72 og § 148 a, stk. 1 og 2«.

72. I § 149, stk. 6, indsættes efter 1. pkt.:

»På samme måde straffes den, der gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed med hensyn til opfyldelsen af de pligter, der påhviler den pågældende efter § 137, stk. 2, 2. pkt.«

73. I § 149, stk. 6, 3. pkt., der bliver 4. pkt., ændres »2. pkt.« til: »3. pkt.«

74. § 149, stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Den, der undlader at efterkomme et påbud eller forbud, der er udstedt i henhold til loven, forskrifter fastsat i medfør heraf, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder. Straffen for tilsidesættelse af et pålæg i henhold til § 84, stk. 1, kan dog stige til fængsel i 2 år.«

75. I § 149, stk. 8, udgår », hæfte«, og efter »i indtil 2 år« indsættes: », jf. dog § 149 a«.

76. § 149, stk. 9, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Selskaber m.v. (juridiske personer) kan straffes med bøde for overtrædelse af støjforskrifter, der udfærdiges i medfør af §§ 82 og 82 a, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes den juridiske person eller en hertil knyttet person som forsætlig eller uagtsom. Tilsvarende kan en ejer af en enkeltmandsvirksomhed straffes med bøde, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes ejeren eller en til virksomheden knyttet person som forsætlig eller uagtsom.«

77. I § 149, stk. 10, 1. pkt., ændres »hæfte« til: »fængsel indtil 4 måneder«.

78. I § 149, stk. 11, ændres »hæfte« til: »fængsel indtil 4 måneder, jf. dog § 149 a«.

79. I § 149, stk. 12, og stk. 13, 1. pkt., ændres »hæfte« til: »fængsel indtil 4 måneder«.

80. § 149, stk. 13, 3. og 4. pkt., ophæves.

81. § 149, stk. 14, affattes således:

»Stk. 14. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. dog stk. 9.«

82. § 149, stk. 15, affattes således:

»Stk. 15. Sager, hvor der bliver spørgsmål om fængsel eller om frakendelse af retten til at gøre tjeneste på luftfartøj, jf. § 150, eller i anden særlig stilling, jf. § 74, behandles som politisager, dog finder kapitel 72 og 73 i retsplejeloven anvendelse som i statsadvkatsager.«

83. Efter § 149 indsættes:

»§ 149 a. Den, der i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 89 b har foretaget anmeldelse om forhold, der ikke har medført et flyvehavari eller en flyvehændelse, kan ikke for det pågældende forhold straffes for overtrædelse af § 42, bestemmelser fastsat i medfør af §§ 31, 52, 54, 82 eller 83.«

84. I § 150, stk. 1, nr. 2, udgår »eller«.

85. I § 150, stk. 1, nr. 3, ændres »stk. 1.« til: »stk. 1.«.

86. I § 150, stk. 1, indsættes som nr. 4 og 5:

- »4) den pågældende har foretaget eller forsøgt at foretage en eller flere flyvninger, uden at der foreligger den fornødne tilladelse hertil, eller såfremt væsentlige vilkår for en meddelt tilladelse er overtrådt, eller
- 5) den pågældende har foretaget eller forsøgt at foretage en eller flere flyvninger omfattet af § 75, stk. 5, uden anmeldelse herom, eller såfremt væsentlige krav for en virksomheds udførelse af befordring med luftfartøj af egne ansatte er overtrådt.«

87. I § 150, stk. 2, 1. pkt., ændres »nr. 3,« til: »nr. 3-5,«.

88. Efter § 150 c indsættes:

»§ 150 d. Uanset bestemmelserne i §§ 1 og 4, stk. 1, finder lovens bestemmelser om straf og frakendelse af ret til at gøre tjeneste på et luftfartøj også anvendelse på handlinger foretaget uden for dansk område af personer, der er indehavere af dansk certifikat, jf. § 35, med de begrænsninger, der følger af straffelovens §§ 7, 10, 10 a og 10 b.«

89. Efter § 150 d indsættes:

»§ 150 e. Transportministeren fører tilsyn med overholdelse af bestemmelserne i denne lov og de regler, der er fastsat i medfør heraf. Ministeren kan herunder udstede de forbud og påbud, som skønnes nødvendige for at afværge en overhængende, betydelig fare for flyvesikkerheden. Ministeren kan endvidere påbyde, at forhold, der strider mod loven og de regler, der er fastsat i medfør heraf, bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

Stk. 2. Transportministeren og andre, som udfører tilsynsopgaver med hjemmel i loven, eller i regler fastsat i medfør heraf, har, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af tilsynet, adgang til ethvert luftfartøj, der benyttes til luftfart efter denne lov, samt anlæg eller virksomhed, der omfattes af de i stk. 1 nævnte bestemmelser og regler, og skal have adgang til alle relevante dokumenter og regnskaber.

Stk. 3. Personer og virksomheder, der er undergivet tilsyn som nævnt i stk. 1, skal på forlangende meddele tilsynsmyndigheden enhver nødvendig oplysning, som har betydning for udøvelsen af tilsynet.«

90. I § 152 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Ministeren kan endvidere overlade beføjelser til at træffe afgørelser, som efter loven er tillagt ministeren eller Trafikstyrelsen, til:

- 1) andre offentlige myndigheder,
- 2) private organisationer eller
- 3) sagkyndige.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om sagsbehandlingen og om klageadgang for de i stk. 2 nævnte afgørelser.«

91. Efter § 152 indsættes:

»§ 152 a. Transportministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelser, der træffes af offentlige myndigheder efter luftfartslovgivningen, herunder om at afgørelserne ikke skal kunne påklages.«

92. Efter § 153 indsættes:

»§ 153 a. I de regler, som Transportministeren kan fastsætte efter denne lov, kan ministeren bestemme, at internationale vedtagelser på engelsk inden for lovens område skal være gældende, uanset at de ikke foreligger på dansk.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om kundgørelsen af de i medfør af loven fastsatte regler.«

93. Efter § 158 indsættes som bilag til loven:

»Bilag 1

Befordring med luftfartøj

Anvendelsesområde

§ 90. Bestemmelserne i dette bilag gælder for befordring til og fra Danmark med luftfartøj fra lande, der ikke har tilsluttet sig Montreal-konventionen af 28. maj 1999 om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, men som har tilsluttet sig Warszawa-konventionen af 12. oktober 1929 om international luftbefordring med senere ændringer, jf. dog § 90 a, stk. 2, i kapitel 9.

Stk. 2. Medmindre andet er anført, refererer henvisningerne i dette bilag til bilagets (bilag 1) bestemmelser.

§ 90 a. Bestemmelserne gælder befordring med luftfartøj af passagerer, rejsegods eller gods, når befordringen udføres mod betaling. Udføres befordringen af et lufttrafikforetagende, kommer loven ligeledes til anvendelse, selv om befordringen er vederlagsfri.

§ 91. Bestemmelserne finder ikke anvendelse på postbefordring.

Stk. 2. Bestemmelserne om befordringsdokumenter i §§ 92-98 finder ikke anvendelse på befordring, der udføres under usædvanlige forhold og falder uden for normal udøvelse af luftfartsvirksomhed.

Befordringsdokumenter

§ 92. Ved befordring af passagerer skal der udstedes billet, der skal indeholde angivelse af

- 1) afgangssted og bestemmelsessted,
- 2) mindst et aftalt mellemlandingssted, såfremt afgangsstedet og bestemmelsesstedet ligger i samme stat og et eller flere mellemlandingssteder i en anden stat er aftalt,

- 3) at befordringen kan være underkastet Warszawa-konventionen eller en lov af tilsvarende indhold, og at denne konvention eller loven i reglen begrænser befordrerens ansvar for personskade og for tab af eller skade på rejsegods.

Stk. 2. Såfremt ikke andet godtgøres, gælder billetten som bevis for befordringsaftalens indgåelse og for vilkårene for befordringen.

Stk. 3. Er billet ikke udstedt, eller har den ikke det foreskrevne indhold, eller er den gået tabt, er befordringsaftalen dog gyldig. Er passageren med befordrerens samtykke kommet om bord i luftfartøjet, uden at billet er udstedt, eller indeholder billetten ikke den i stk. 1, nr. 3, nævnte oplysning, kan befordrerens ikke påberåbe sig bestemmelsen om ansvarsbegrænsning i § 111.

§ 93. Ved befordring af indskrevet rejsegods skal rejsegodsbevis udstedes. Såfremt rejsegodsbeviset ikke er hæftet sammen med eller indføjet i en passagerbillet, der opfylder de i § 92, stk. 1, fastsatte krav, skal det indeholde angivelse af

- 1) afgangssted og bestemmelsessted,
- 2) mindst et aftalt mellemlandingssted, såfremt afgangsstedet og bestemmelsesstedet ligger i samme stat og et eller flere mellemlandingssteder i en anden stat er aftalt,
- 3) at befordringen kan være underkastet Warszawa-konventionen eller en lov af tilsvarende indhold, og at denne konvention eller loven i reglen begrænser befordrerens ansvar for tab af eller skade på rejsegods.

Stk. 2. Såfremt ikke andet godtgøres, gælder rejsegodsbeviset som bevis for, at rejsegodset er indskrevet, og for vilkårene for befordringen.

Stk. 3. Er rejsegodsbevis ikke udstedt, eller har det ikke det foreskrevne indhold, eller er det gået tabt, er befordringsaftalen dog gyldig. Har befordrerens modtaget rejsegodset, uden at rejsegodsbevis er udstedt, eller indeholder beviset ikke den i stk. 1, nr. 3, nævnte oplysning, og det heller ikke er vedhæftet eller indføjet i en passagerbillet, der indeholder den i § 92, stk. 1, nr. 3, nævnte oplysning, kan befordrerens ikke påberåbe sig bestemmelsen om ansvarsbegrænsning i § 111, stk. 2.

§ 94. Ved godsbefordring kan befordrerens kræve, at afsenderen udfærdiger og afgiver til befordrerens et dokument betegnet som luftfragtbrev, og afsenderen kan kræve, at befordrerens modtager dette dokument.

Stk. 2. Er luftfragtbrev ikke udfærdiget, eller har det ikke det foreskrevne indhold, eller er det gået tabt, er befordringsaftalen dog gyldig.

§ 95. Luftfragtbrevet udfærdiges af afsenderen i tre eksemplarer og afleveres til befordrerens sammen med godset. Det første eksemplar skal påtegnes »Til befordrerens« og underskrives af afsenderen. Det andet eksemplar skal påtegnes »Til modtagerens« og underskrives både af afsenderen og befordrerens. Dette eksemplar skal følge med godset. Det tredje eksemplar underskrives af befordrerens og tilbageleveres afsenderen efter godsets modtagelse.

Stk. 2. Befordrerens underskrift skal påføres luftfragtbrevet, forinden godset tages om bord i luftfartøjet. Befordrerens underskrift kan erstattes af stempel. Afsenderens underskrift kan være trykt eller erstattet af stempel.

Stk. 3. Har befordrerens udfærdiget luftfragtbrevet efter afsenderens anmodning, anses han, hvis ikke andet bevises, for at handle på afsenderens vegne.

§ 96. Omfatter befordringen flere stykker gods, skal afsenderen på befordrerens begæring udfærdige særskilte luftfragtbreve.

§ 97. Luftfragtbrevet skal indeholde angivelse af

- 1) afgangssted og bestemmelsessted,
- 2) mindst et aftalt mellemlandingssted, såfremt afgangsstedet og bestemmelsesstedet ligger i samme stat og et eller flere mellemlandingssteder i en anden stat er aftalt,
- 3) at befordringen kan være underkastet Warszawa-konventionen eller en lov af tilsvarende indhold, og at denne konvention eller loven i reglen begrænser befordrerens ansvar for tab af eller skade på gods.

§ 98. Tages gods med befordrerens samtykke om bord i luftfartøjet, uden at luftfragtbrev er udfærdiget, eller indeholder luftfragtbrevet ikke den oplysning, som er foreskrevet i § 97, nr. 3, kan befordrerens ikke påberåbe sig bestemmelsen om ansvarsbegrænsning i § 111, stk. 2.

§ 99. Afsenderen er ansvarlig for skade, som befordrerens eller nogen, over for hvem denne er ansvarlig, lider som følge af, at afsenderens oplysning i luftfragtbrevet angående godset ikke har det foreskrevne indhold eller i øvrigt er urigtig eller ufuldstændig.

§ 100. Såfremt ikke andet godtgøres, gælder luftfragtbrevet som bevis for befordringsaftalens indgåelse, for godsets modtagelse og for vilkårene for befordringen.

Stk. 2. Luftfragtbrevets angivelser af godsets vægt, dimensioner, indpakning og stykketal anses som rigtige, hvis ikke andet bevises. Andre oplysninger i luftfragtbrevet om godsets mængde, rumindhold eller tilstand gælder derimod ikke som bevis mod befordrerens, medmindre denne i afsenderens nærværelse har undersøgt rigtigheden af disse og har bekræftet dette ved påtegning på luftfragtbrevet eller angivelsen angår godsets synlige tilstand.

Ret til at råde over godset og udlevering af godset

§ 101. Mod opfyldelse af sine forpligtelser efter befordringsaftalen kan afsenderen, såfremt det kan ske uden skade for befordrerens eller andre afsendere, råde over godset ved at tage det tilbage på afgang- eller bestemmelsesflyvepladsen, standse det i tilfælde af landing undervejs, lade det udlevere på bestemmelsesstedet eller undervejs til en anden end den i luftfragtbrevet angivne modtager eller kræve det tilbagesendt til afgangsflyvepladsen. Afsenderen skal dog erstatte de dermed forbundne omkostninger. Kan afsenderens ordre ikke udføres, skal befordrerens straks underrette afsenderen herom.

Stk. 2. Udfører befordreren afsenderens ordrer, uden at det til denne tilbageleverede eksemplar af luftfragtbrevet forevises, er befordreren ansvarlig for skade, som derved måtte påføres rette indehaver af luftfragtbrevet, dog med regres til afsenderen.

Stk. 3. Afsenderens ret ophører samtidig med, at modtagerens ret indtræder efter § 102. Nægter modtageren at tage imod fragtbrevet eller godset, eller kan den pågældende ikke træffes, genindtræder afsenderen i sin ret til at råde over godset.

§ 102. Når godset er ankommet til bestemmelsesstedet, kan modtageren, bortset fra de i § 101 nævnte tilfælde, kræve, at befordreren udleverer luftfragtbrevet og godset til modtageren mod betaling af de skyldige beløb og mod opfyldelse af de befordringsvilkår, der er angivet i luftfragtbrevet.

Stk. 2. Befordreren skal, så snart godset er kommet frem, underrette modtageren derom, hvis ikke andet er aftalt.

§ 103. Indrømmer befordreren, at godset er gået tabt, eller er det ikke ankommet senest syv dage efter, at det skulle være kommet frem, kan modtageren gøre de af fragtaftalen flydende rettigheder gældende mod befordreren.

§ 104. Enhver aftale, der indeholder afvigelser fra bestemmelserne i §§ 101-103, er ugyldig, medmindre den er anført i luftfragtbrevet.

§ 105. Afsenderen er forpligtet til at give de oplysninger og til at vedlægge luftfragtbrevet de dokumenter, som er nødvendige til opfyldelse af told-, accise- eller politiforskrifter, forinden godset kan udleveres til modtageren. Afsenderen er ansvarlig over for befordreren for skade, som måtte følge af, at disse oplysninger eller dokumenter mangler, er ufuldstændige eller ikke er forskriftsmæssige, medmindre befordreren eller dennes folk har gjort sig skyldige i fejl eller forsømmelse.

Stk. 2. Befordreren er ikke pligtig at undersøge, om disse oplysninger og dokumenter er rigtige eller fuldstændige.

Befordrerens ansvar

§ 106. Bliver en passager dræbt eller lider en pågældende skade på legeme eller helbred som følge af en begivenhed, der er indtruffet om bord i et luftfartøj eller under indstigning eller udstigning, er befordreren ansvarlig derfor.

§ 107. Bliver indskrevet rejsegods eller gods beskadiget eller går det tabt som følge af en begivenhed, der er indtruffet inden for den tid, hvor det er i befordrerens varetægt enten på flyveplads eller om bord i luftfartøj eller på et hvilket som helst andet sted, når landing sker uden for flyveplads, er befordreren ansvarlig derfor.

Stk. 2. Omfatter befordringsaftalen også befordring til lands eller til vands uden for flyveplads ved indladning, udlevering eller omladning, formodes enhver rejsegodset eller godset tilføjet skade at være indtruffet inden for den i stk. 1 angivne tid, hvis ikke andet bevises.

§ 108. For skade, som følger af forsinkelse ved luftbefordring af passagerer, indskrevet rejsegods eller gods, er befordreren ansvarlig.

§ 109. Befordreren er fri for ansvar, såfremt den pågældende beviser, at den pågældende selv og dennes folk har taget alle nødvendige forholdsregler for at undgå skaden, eller at dette ikke har været muligt for dem.

§ 110. Beviser befordreren, at den skadelidte ved egen skyld har medvirket til skaden, kan erstatningen nedsættes eller helt bortfalde.

§ 111. Ved befordring af passagerer er befordrerens ansvar for hver enkelt begrænset til 16.600 særlige trækingsrettigheder (SDR), jf. stk. 5. Aftale kan dog træffes om en højere ansvarsgrænse. Transportministeren kan bekendtgøre generelle aftaler om højere ansvarsgrænser.

Stk. 2. Ved befordring af indskrevet rejsegods eller gods er befordrerens ansvar begrænset til 17 SDR pr. kg. Har passageren eller afsenderen ved godsets aflevering til befordreren særligt angivet den interesse, der er forbundet med godsets udlevering på bestemmelsesstedet, og betalt det fragttillæg, som måtte være fastsat, gælder det angivne beløb som grænse for befordrerens ansvar, medmindre passageren eller afsenderen beviser, at det overstiger passagerens eller afsenderens virkelige interesse. I tilfælde af tab, beskadigelse eller forsinkelse af en del af det indskrevne rejsegods eller gods eller af noget, som måtte være indeholdt deri, omfatter den vægt, der vil være at tage i betragtning ved fastsættelsen af det beløb, hvortil befordrerens ansvar er begrænset, kun den samlede vægt af de pågældende stykker gods. Såfremt tabet, beskadigelsen eller forsinkelsen forringer værdien af andre stykker gods, som omfattes af samme rejsegodsbevis eller luftfragtbrev, skal også den samlede vægt af dette gods medregnes ved fastsættelsen af ansvarsgrænsen.

Stk. 3. For genstande, som passagererne beholder i deres egen varetægt, er befordrerens ansvar begrænset til 332 SDR for hver passager.

Stk. 4. De i nærværende paragraf foreskrevne ansvarsgrænser skal ikke være til hinder for, at retten kan tilkende sagsøgeren erstatning for sagsomkostninger. Dette gælder dog ikke, såfremt den tilkendte erstatning, bortset fra sagsomkostninger, ikke overstiger det beløb, som befordreren skriftligt måtte have tilbudt sagsøgeren inden seks måneder efter den begivenhed, som var årsag til skaden, eller forinden retssag blev anlagt, såfremt dette skete senere.

Stk. 5. Ved SDR menes de særlige trækingsrettigheder, som anvendes af Den Internationale Valutafond. Ved erstatningssøgsmål skal omregning af SDR til danske kroner foretages efter kursen på den dag, der afsiges dom.

§ 112. Forbehold, der tilsigter at fritage befordreren for ansvar eller at fastsætte en lavere ansvarsgrænse end bestemt i § 111, er ugyldige.

Stk. 2. Ved godsbefordring gælder det i stk. 1 anførte dog ikke forbehold for tab eller beskadigelse, der hidrører fra godsets egen beskaffenhed eller fejl ved godset.

§ 113. De i § 111 fastsatte ansvarsgrænser skal ikke finde anvendelse, såfremt det bevises, at befordreren selv eller dennes folk under udførelsen af deres tjeneste har forårsaget skaden, enten med forsæt eller groft uagtsomt, vidende om, at skade sandsynligvis ville blive forårsaget.

§ 114. Sagsøges befordrerens folk for skade, de har forårsaget under udførelsen af deres tjeneste ved en mindre grad af uagtsomhed end den i § 113 anførte, må summen af de erstatningsbeløb, som pålægges dem og befordreren, ikke overstige den for befordreren fastsatte ansvarsgrænse.

§ 115. Modtages indskrevet rejsegods eller gods uden forbehold fra modtagerens side, formodes godset at være udleveret i god stand og i overensstemmelse med befordringsdokumentet, hvis ikke andet bevises.

Stk. 2. Er godset beskadiget eller delvis gået tabt, skal meddelelse derom gives til befordreren umiddelbart efter, at skaden er opdaget og senest inden syv dage for rejsegods og fjorten dage for gods regnet fra modtagelsen. Ved forsinkelse skal meddelelse derom afgives inden 21 dage fra den dag at regne, da godset blev stillet til rådighed for modtageren.

Stk. 3. Meddelelsen skal ske ved påtegning på befordringsdokumentet eller ved en skrivelse, der afsendes inden fristens udløb.

§ 116. Gives meddelelse om skaden ikke inden de i § 115 fastsatte frister, er ethvert krav mod befordreren bortfaldet, medmindre befordreren har handlet svigagtigt.

§ 117. Erstatningssøgsmålet skal anlægges ved retten enten på det sted, hvor befordreren bor eller har sit hovedkontor eller har den forretningsafdeling, hvorigennem befordringsaftalen er blevet afsluttet, eller på bestemmelsesstedet.

Stk. 2. I tilfælde af, at befordringen omfattes af Warszawa-konventionen, kan erstatningssøgsmål kun anlægges ved dansk domstol eller en domstol i en stat, som har tiltrådt nævnte konvention.

§ 118. Adgangen til erstatning efter bestemmelserne i dette bilag bortfalder, såfremt sag ikke er rejst inden to år regnet fra luftfartøjets ankomst til bestemmelsesstedet eller fra den dag, da luftfartøjet skulle være ankommet, eller da befordringen blev afbrudt.

§ 119. Skal en befordring, der efter befordringsaftalen er at anse som en befordring, udøves af flere efter hinanden følgende befordrere, er enhver af dem, når den pågældende modtager passagererne, det indskrevne rejsegods eller godset, ansvarlig for den del af befordringen, som det påhviler den pågældende at udføre.

Stk. 2. Ved befordring af indskrevet rejsegods eller gods kan afsenderen tillige holde sig til den første befordrer og den, som er berettiget til dets udlevering, til den sidste, selv om skaden eller forsinkelsen er indtruffet, medens godset var i en anden befordrers varetægt. Er herefter to befordrere ansvarlige, hæfter de solidarisk.

Befordring, der udføres af en anden befordrer end den, der har indgået befordringsaftalen

§ 119 a. Bestemmelserne i §§ 119 b-119 f gælder, hvor befordringen helt eller delvis udføres af en anden befordrer end den, der har indgået befordringsaftalen, medmindre det bevises, at dette er sket uden sidstnævntes samtykke.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 119 c, 119 e og 119 f gælder kun den del af befordringen, der udføres af en anden befordrer end den, der har indgået befordringsaftalen.

§ 119 b. Ved anvendelse af reglerne i dette bilag anses såvel den, der har indgået befordringsaftalen, som den, der udfører befordringen, som befordrere, den førstnævnte, for så vidt angår hele befordringen, og den sidstnævnte, for så vidt angår den del af befordringen, den pågældende udfører.

§ 119 c. Ved bedømmelsen af en befordrers ansvar skal handlinger og undladelser af den anden befordrer eller af dennes folk under udøvelsen af deres tjeneste anses at have samme virkning som førstnævnte befordrers egne handlinger og undladelser. Den, der udfører befordringen, kan dog ikke herved pådrages ansvar ud over de i § 111 fastsatte grænser.

Stk. 2. Har den befordrer, der har indgået befordringsaftalen, påtaget sig forpligtelser, der går videre end den pågældendes forpligtelser efter dette bilag, eller har passagerer eller afsendere efter § 111, stk. 2, 2. punktum, særligt angivet interessen i godsets udlevering, er dette uden virkning i forhold til den, der udfører befordringen, medmindre denne har givet sin godkendelse.

§ 119 d. Meddelelser, som efter bestemmelserne i dette bilag gives til den ene befordrer, har virkning også i forhold til den anden befordrer. Ordre fra afsenderen efter § 101 har dog kun virkning, hvis de gives til den befordrer, der har indgået befordringsaftalen.

§ 119 e. Summen af de erstatningsbeløb, som pålægges de to befordrere og deres folk, må ikke overstige det højeste erstatningsbeløb, som kan pålægges en af befordrerne. Hver enkelt er kun ansvarlig indtil den ansvarsgrænse, der gælder for den pågældende.

§ 119 f. Erstatningssøgsmål kan, uanset om de rettes imod en af befordrerne eller imod dem begge, anlægges enten ved en ret, der efter § 117, stk. 1, er kompetent med hensyn til søgsmål mod den, der har indgået befordringsaftalen, eller ved retten på det sted, hvor den, der udfører befordringen, bor eller har sit hovedkontor. Bestemmelsen i § 117, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Sagsøges en af befordrerne, og vil denne, dersom den pågældende taber sagen, rejse krav mod den anden befordrer, kan førstnævnte befordrer tilstævne den anden befordrer uden hensyn til de almindelige regler om værneting for at gøre kravet gældende over for den anden befordrer under sagen. Bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 34 finder tilsvarende anvendelse.

Sammensat befordring

§ 120. Udføres befordringen delvis med luftfartøj og delvis med andet befordringsmiddel, gælder lovens bestemmelser kun luftbefordringen.

Stk. 2. Vilkårene for de andre befordringsmåder kan optages i luftbefordringsdokumentet.

Andre bestemmelser

§ 121. Ugyldige er forbehold i befordringsaftalen og aftaler forud for skaden, hvorved parterne fraviger bestemmelserne om den lov, der skal anvendes, eller om værnetinget.

Stk. 2. Voldgiftsaftaler forud for skaden er kun gyldige med hensyn til godsbeholdning og kun, for så vidt voldgiften skal foretages på et af de steder, der er lovligt værneting efter § 117, og sagen, for så vidt den omfattes af Warszawa-konventionens bestemmelser, skal afgøres i overensstemmelse med disse. Omfattes befordringen af bestemmelserne i Guadalajara-konventionen af 18. september 1961 om international luftbefordring, der udføres af en anden befordrer end den, der har indgået befordringsaftalen, kræves endvidere, at sagen skal afgøres i overensstemmelse med disse bestemmelser. For så vidt angår befordring, der udføres af en anden befordrer end den, der har indgået befordringsaftalen, skal voldgiften foretages på et af de steder, der er lovligt værneting efter § 119 f.

§ 122. Ved luftbefordringsdokumenter, som er udfærdiget uden for riget eller angår international luftbefordring, er det, for så vidt angår de i § 92, stk. 1, nr. 3, § 93, stk. 1, nr. 3, og § 97, nr. 3, foreskrevne meddelelser, tilstrækkeligt, at det af befordringsdokumentet fremgår, at befordringen kan være underkastet Warszawa-konventionens bestemmelser, og at disse bestemmelser i reglen begrænser befordrerens ansvar for den i den pågældende bestemmelse omhandlede befordring.

§ 123. Ved Warszawa-konventionen forstås i denne lov den i Warszawa den 12. oktober 1929 afsluttede overenskomst om international luftbefordring, således som denne er ændret ved den i Haag den 28. september 1955 undertegnede protokol.

§ 124. Bestemmelserne i dette bilag finder ikke anvendelse på international luftbefordring, som udføres i henhold til reservation foretaget i overensstemmelse med tillægsprotokol til artikel 2 i Warszawa-konventionen af 12. oktober 1929 eller med artikel XXVI i Haag-protokollen af 28. september 1955.

§ 125. Så længe Warszawa-konventionen af 12. oktober 1929 er gældende i forholdet mellem Danmark og andre stater, som har tilsluttet sig denne overenskomst, men som ikke har ratificeret eller tiltrådt Haag-protokollen af 28. september 1955, skal dog de i lov nr. 123 af 7. maj 1937 om befordring med luftfartøj indeholdte bestemmelser fortsat have gyldighed for befordringsaftaler, som afsluttes efter nærværende lovs ikrafttræden, og som falder ind under Warszawa-konventionen af 12. oktober 1929. Bestemmelserne i § 114 finder tilsvarende anvendelse i de nævnte tilfælde. Det

samme gælder bestemmelserne i §§ 119 a-119 f og § 121, stk. 2, 2. og 3. punktum. Endvidere finder bestemmelserne i § 112, stk. 2, anvendelse, for så vidt angår befordring, der udføres af en anden befordrer end den, der har indgået befordringsaftalen. Når der i §§ 114 og 119 a-119 f henvises til bestemmelser i dette bilag, anvendes i stedet de tilsvarende bestemmelser i lov nr. 123 af 7. maj 1937.

Stk. 2. For de befordringsaftaler, der omhandles i stk. 1, 1. punktum, gælder følgende ansvarsbegrænsninger i stedet for dem, der er angivet i § 22 i lov nr. 123 af 7. maj 1937:

- 1) ved skade på passagerer: 8.300 SDR,
- 2) ved skade på indskrevet rejsegods eller gods: 17 SDR,
- 3) ved skade på rejsegods, der ikke er overgivet i befordrerens varetægt: 332 SDR.

Stk. 3. Ved SDR forstås den i § 111, stk. 5, omhandlede regningsenhed.

§ 126. Bestemmelserne i §§ 119 a-119 f, § 121, stk. 2, 2. og 3. punktum, og § 126, stk. 1, gælder kun, i det omfang, de er forenelige med traktatmæssige forpligtelser over for stater, der ikke har ratificeret eller tiltrådt Guadalajara-konventionen af 18. september 1961 om international luftbefordring, der udføres af en anden befordrer end den, der har indgået befordringsaftalen.

Bilag 2

Supplerende betaling for særligt udstyr

§ 1. Det supplerende beløb, som luftfartsselskaber ifølge luftfartsloven § 111, stk. 4, kan opkræve, når en passager afgiver en særlig erklæring om interesse i at få bagagen leveret på bestemmelsesstedet, fastsættes efter en sats, som bygger på forholdet mellem de øgede omkostninger ved transport og forsikring af den pågældende bagage over for de tilsvarende omkostninger ved bagage, hvis værdi ligger på eller under erstatningsgrænsen. Passagerne skal efter anmodning underrettes om denne sats.

Forskudsudbetaling

§ 2. Luftfartsselskabet udbetaler omgående og senest 15 dage efter, at den erstatningsberettigede person er blevet identificeret, sådanne forskudsbeløb, som måtte være nødvendige til dækning af øjeblikkelige økonomiske behov, og som står i forhold til omfanget af den lidte skade.

Stk. 2. Uanset stk. 1, må en forskudsudbetaling ved dødsfald ikke være under 16.000 SDR udtrykt i euro for hver passager.

Stk. 3. Forskudsudbetaling er ikke ensbetydende med anerkendelse af erstatningsansvar og kan fraregnes et eventuelt senere erstatningsbeløb, som udbetales på grundlag af luftfartsselskabets erstatningsansvar, men skal kun tilbagebetales i de i § 110 i luftfartsloven nævnte tilfælde, eller hvis den person, som har modtaget forskudsudbetalingen, ikke er den erstatningsberettigede person.

Information til passagerne om befordrerens ansvar for passagerer og rejsegods

§ 3. Luftfartsselskabet skal, når det sælger lufttransport i Det Europæiske Fællesskab eller på Færøerne sikre, at passagererne har adgang til et sammendrag af de væsentligste bestemmelser om erstatningsansvar for så vidt angår passagerer og deres bagage, herunder frister for at indgive erstatningskrav samt oplysninger om muligheden for at afgive en særlig erklæring for bagagen på alle salgssteder, herunder også ved salg pr. telefon og via internettet.

Stk. 2. For at opfylde dette informationskrav skal luftfartsselskabet bruge den informationsnotits, der findes i underbilaget (2A). Sammendraget eller notitsen kan dog ikke lægges til grund for et erstatningskrav eller fortolkningen af bestemmelserne i denne lov eller i Montreal-konventionen.

Stk. 3. Ud over oplysningskravene i stk. 1, skal luftfartsselskabet i forbindelse med lufttransport, der ydes eller købes i Det Europæiske Fællesskab eller på Færøerne, give alle passagerer skriftlig oplysning om

- 1) grænsen for luftfartsselskabets erstatningsansvar ved død eller tilskadekomst på den pågældende flyvning, hvis en sådan grænse findes,
- 2) grænsen for luftfartsselskabets erstatningsansvar ved ødelæggelse, tab eller beskadigelse af bagage på den pågældende flyvning og et varsel om, at bagage, hvis værdi overskrider dette beløb, bør angives til luftfartsselskabet ved indcheckningen eller forsikres fuldt ud af passageren selv inden rejsen,
- 3) grænsen for luftfartsselskabets erstatningsansvar ved tab, som skyldes forsinkelse, på den pågældende flyvning.

Stk. 4. Hvis hele transporten udføres af luftfartsselskabet, skal de erstatningsgrænser, der anføres i overensstemmelse med informationskravene i stk. 1 og 3, være dem, som er fastsat i denne anordning, medmindre et luftfartsselskab frivilligt anvender højere grænser.

Bilag 2 A

Luftfartsselskabers erstatningsansvar i forhold til passager og deres bagage

Disse oplysninger indeholder et sammendrag af de regler vedrørende erstatningsansvar, der gælder for luftfartsselskaber efter denne lov.

Erstatning ved død eller tilskadekomst

Der er ingen økonomiske grænser for erstatningsansvaret i tilfælde af en passagers tilskadekomst eller død. For skader op til 100.000 SDR (cirkabeløb i lokal valuta) kan luftfartsselskabet ikke bestride erstatningskravet. Luftfartsselskabet kan kun bestride et højere erstatningskrav ved at bevise, at det ikke har handlet uagtsomt eller på anden måde bærer ansvaret for skaden.

Forskuksbetaling

Hvis en passager bliver dræbt eller kommer til skade, skal luftfartsselskabet udbetale et forskud til dækning af øjeblikkelige økonomiske behov inden 15 dage efter, at det er fast-

slået, hvem der er den erstatningsberettigede person. I tilfælde af dødsfald kan dette forskud ikke være mindre end 16.000 SDR (cirkabeløb i lokal valuta).

Passagerforsinkelser

I tilfælde af passagerforsinkelse har luftfartsselskabet pligt til at betale erstatning for skade, medmindre det har truffet alle nødvendige forholdsregler for at undgå skade, eller det var umuligt at træffe sådanne forholdsregler. Erstatningsansvaret for passagerforsinkelser er begrænset til 4.150 SDR (cirkabeløb i lokal valuta).

Bagageforsinkelser

I tilfælde af bagageforsinkelse har luftfartsselskabet pligt til at betale erstatning for skade, medmindre det har truffet alle nødvendige forholdsregler for at undgå skade, eller det var umuligt at træffe sådanne forholdsregler. Erstatningsansvaret for bagageforsinkelser er begrænset til 1.000 SDR (cirkabeløb i lokal valuta).

Ødelagt, bortkommet eller beskadiget bagage

Luftfartsselskabet har pligt til at betale erstatning for ødelagt, bortkommet eller beskadiget bagage med indtil 1.000 SDR (cirkabeløb i lokal valuta). Når der er tale om indchecket bagage, har selskabet pligt til at betale erstatning, selv om det ikke har udvist fejl, medmindre der var defekter ved bagagen. Hvis det drejer sig om bagage, der ikke er indchecket, har selskabet pligt til at betale erstatning for skader, når det har udvist fejl.

Højere grænser for bagage

Passagerer kan aftale højere erstatningsgrænser ved senest ved indcheckningen at afgive en særlig erklæring og mod at betale et tillæg.

Klager vedrørende bagage

I tilfælde af beskadiget, forsinket, bortkommet eller ødelagt bagage skal passageren hurtigst muligt underrette luftfartsselskabet skriftligt. I tilfælde af skader på indchecket bagage skal passageren klage skriftligt inden syv dage, og i tilfælde af forsinkelse inden 21 dage, i begge tilfælde regnet fra den dag, hvor bagagen er stillet til rådighed for passageren.

Erstatningsansvar for kontraherende luftfartsselskaber og de luftfartsselskaber, der foretager flyvningen

Er det luftfartsselskab, der udfører flyvningen, ikke det samme som det kontraherende luftfartsselskab, kan passageren selv vælge, hvilket af luftfartsselskaberne han vil sende sin klage til eller kræve erstatning af. Hvis et luftfartsselskabs navn og kode er anført på billetten, er dette det kontraherende luftfartsselskab.

Søgsmålsfrist

Erstatningssag skal anlægges ved domstolene inden to år fra den dato, hvor flyet ankom eller burde være ankommet.

Grundlag for oplysningerne

Ovenstående regler bygger på Montreal-konventionen af 28. maj 1999, der er gennemført i luftfartsloven, jf. lov nr.

1074 af 17. december 2002 om ændring af lov om luftfart
(Montreal-konventionen).«

§ 2

Anordningen træder i kraft dagen efter dens kundgørelse i
Kunngerðablaðið

Givet på Amalienborg, den 4. juli 2013

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Henrik Dam Kristensen

-
- 1) Bestemmelsen er sålydende: »Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.«
 - 2) Bestemmelsen er sålydende: »Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.«
 - 3) Bestemmelsen er sålydende: »Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.«
 - 4) Bestemmelsen er sålydende: »Bestemmelserne i § 1, nr. 2 og 5, gælder ikke for Grønland. Loven gælder ikke for Færøerne, men § 1, nr. 1, 3 og 4, kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.«
 - 5) Bestemmelsen er sålydende: »Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.«
 - 6) Bestemmelsen er sålydende: »Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.«
 - 7) Bestemmelsen er sålydende: »Loven gælder ikke for Færøerne. Ved kongelig anordning kan det dog bestemmes, at loven tillige skal gælde for Færøerne i det omfang og med de ændringer, som indstilles af Færøernes Lagting.«
 - 8) Bestemmelsen er sålydende: »§ 134 a i lov om luftfart som affattet ved denne lovs § 2 gælder ikke for Færøerne, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.«
 - 9) Bestemmelsen er sålydende: »Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.«
 - 10) Bestemmelsen er sålydende: »§ 2 gælder ikke for Færøerne, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.«
 - 11) Bestemmelsen er sålydende: »Lovens § 13 og § 15, stk. 1, gælder ikke for Færøerne. Ved kongelig anordning kan det dog bestemmes, at loven tillige skal gælde for Færøerne i det omfang og med de ændringer, som indstilles af Færøernes Lagting.«
 - 12) Bestemmelsen er sålydende: »Lovens §§ 7, 77, 82 og 97 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.«
 - 13) Bestemmelsen er sålydende: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Lovens § 1 kan dog ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger. Lovens §§ 4-6 og 8 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.«
 - 14) Bestemmelsen er sålydende: »Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.«
 - 15) Bestemmelsen er sålydende: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske henholdsvis grønlandske forhold tilsiger.«